



การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์



สุรพิชญ์ วงศ์น้อย

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์



การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอน
ภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์"

ของ สุรพิชญ์ วงศ์น้อย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์)

หัวหน้าภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
ผู้วิจัย	สุรพิชญ์ วงศ์น้อย
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปิตตา
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	ความต้องการ, แนวทางการพัฒนา, สมรรถนะครูภาษาจีน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 65 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ได้ดังนี้ 1) ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู 2) ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 4) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และ 5) ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนได้อบรมพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

Title A STUDY OF NEEDS AND GUIDELINES OF CHINESE
TEACHERS' COMPETENCY DEVELOPMENT UNDER
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
PHETCHABUN

Author Surapit Wongnoi

Advisor Assistant Professor Tussana Siputta, Ph.D.

Academic Paper M.Ed. Independent Study in Educational Administration,
Naresuan University, 2022

Keywords needs analysis, development guidelines, competency
Chinese language teacher

ABSTRACT

This research aim was to explore the needs and guidelines in developing competencies of Chinese language teachers under Secondary Educational Service Area Office of Phetchabun. A sample of 65 Chinese language teachers was purposive election. The instruments were needs questionnaires and the data was analyzed using frequencies, percentages and standard deviations (SD). Consequently, the research findings reveal as follows:

1. Overall, the sample' needs on competency growth were at a high level, sorted from faith in teaching profession, professional development, learning management, teaching techniques and technology used, assessment and evaluation of students' learning outcomes, and Chinese language and culture respectively.

2. Guidelines of competency development, found that, the educational service area office should launch workshops for bettering the teachers' aptitude. In addition, school directors should promote the teachers to partake in Professional Learning Community (PLC).

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ประสบความสำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทร์ศิลา รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรรณศรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ และช่วยแก้ไขตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.นิสริน หวังด้กวาดิน ผู้ช่วยคณบดี สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และนางสาวยลพัชร มีเนน ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ สละเวลาตรวจสอบ แก้ไขให้ข้อเสนอแนะในการทำเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์ คณบดีสำนักวิชาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ดร.พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์ หัวหน้าภาควิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นางสาวศิริภาณุจน์ ธนจอมสุรางค์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแมริวิทยาควม นายธำนันทเดชศาสตร์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี นางสาวจิตประสงค์ ประคุณนุสิทธิ์ ครู โรงเรียนวิทยานุกูลนารี และนางสาวนิตยา จันตะตึง ครู โรงเรียนบางละมุง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์ และให้ข้อมูลคำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี อีกทั้งขอขอบพระคุณและเทิดทูนคุณคณาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ให้เกิดสติปัญญาเพื่อนำเอาความรู้ไปเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต สังคม และประเทศชาติ

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 33 ทุกคน ขอบคุณมนัส ภาณุมาศ พี่จ๊อบ พี่ลลนา พี่อิฐ พี่เกรต น้องเจน น้องจำ ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยด้วยดีเสมอมา ขอบพระคุณคุณแม่ประโลม คำพักที่อนุเคราะห์ที่พักพิงให้ผู้วิจัยในระหว่างศึกษา

คุณงามความดีและประโยชน์ทั้งปวงอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้คุณพ่อศักดิ์ วงศ์น้อย และคุณแม่มรียา วงศ์น้อย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านการศึกษาตลอดจนกำลังใจอันเต็มเปี่ยม และแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ได้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สุรพิชญ์ วงศ์น้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	
ประกาศคุณูปการ.....จ	
สารบัญ.....ฉ	
สารบัญตาราง.....ณ	
สารบัญภาพ.....ฏ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....3	
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย.....3	
ขอบเขตของการวิจัย.....4	
นิยามศัพท์เฉพาะ.....5	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....7	
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....8	
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ.....9	
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล.....25	
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู.....28	
แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู.....31	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....33	

กรอบแนวคิดในการวิจัย	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	37
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	37
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	40
บทที่ 4 ผลการวิจัย	44
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	46
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	54
บทที่ 5 บทสรุป	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	82
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	83
ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	86

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการในการพัฒนา สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	89
ประวัติผู้วิจัย	93



สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน	23
ตาราง 2 แสดงชื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูล วันที่ เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์	43
ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในภาพรวม	46
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน	47
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อ เทคโนโลยี	49
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	51
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู	52
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการ พัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ	53

ตาราง 10 แสดงแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.....	64
--	----



สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	36
----------------------------------	----



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันเป็นไปในลักษณะของวัฒนธรรมพหุเชิงภาษา (Multilingualism) ผู้ที่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษาจึงสามารถสร้างโอกาสให้กับตนเองในด้านต่าง ๆ ในพื้นที่ของทวีปเอเชียภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมาก มีการใช้ภาษาจีนอย่างแพร่หลายและมีเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมานานหลายทศวรรษ มีการประกาศให้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาอังกฤษ และได้บรรจุวิชาภาษาจีนไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Core Curriculum) อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ส่งผลให้โรงเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนเพิ่มขึ้น ในปัจจุบันมีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนจำนวนมาก และกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาค มีการเปิดสอนทั้งในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 นอกจากนี้จากสถิติของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า จำนวนผู้สมัครสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีจำนวนมากกว่าผู้สมัครสอบวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในทุกครั้งของการสอบ และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยในการสอบ GAT/PAT ปีการศึกษา 2564 มีจำนวนผู้สมัครสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนมากถึง 10,500 คน แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้เรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564)

จากการศึกษาพบว่า จำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนและจำนวนผู้เรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วส่งผลให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ตามมามากมาย ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาเรื่อง “การเรียน การสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถม-มัธยมศึกษา ” ของศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นการสำรวจที่ครอบคลุมโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา ทั่วประเทศในด้านต่าง ๆ อย่างละเอียดจากการศึกษา พบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนระดับ ประถม-มัธยมศึกษาของประเทศไทยยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่อง หลักสูตรการสอนที่ไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย และปัญหาด้านจำนวนและคุณภาพและสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน

จากความสำคัญของภาษาจีนและความพยายามที่จะส่งเสริมการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ทั้งการบรรจุไว้ในหลักสูตรและการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ นั้น ยังไม่ได้ส่งเสริมสมรรถนะทางด้านภาษาจีนของผู้เรียนให้เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากยังไม่มีการวางนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเป็นระบบ สอดรับไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับยังมีปัญหาอุปสรรคหลายประการทำให้ไม่สามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของสังคม (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการสอนภาษาจีนก็คือคุณภาพการจัดการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย สอดคล้องกับภานุเดช จริยฐิตินันท์ (2562) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาจีนที่ผลิตจากประเทศไทยยังมีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่เป็นครูที่จบการศึกษาด้านภาษาจีนและมีประสบการณ์การสอนภาษาจีนค่อนข้างน้อย โดยจะมีประสบการณ์ สอนไม่เกิน 2 ปี ทำให้ยังขาดทักษะและความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในการเรียนภาษาจีน

ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะครูสอนภาษาจีน ต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อสภาพความต้องการของสังคม และกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในโลกปัจจุบัน (วิสุทธิ์ เวียงสมุทร, 2555, น. 41) สอดคล้องกับภูวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559) ได้กล่าวว่า การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนควรมุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหาในเชิงคุณภาพ และให้ความสำคัญกับผู้สอนมากขึ้น ซึ่งครูเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน โดยครูจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) สมรรถนะการบริหารจัดการ (Managerial Competency) และสมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ครูมีการพัฒนาตนเองไปสู่ครูมืออาชีพที่มีความมุ่งมั่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาให้ครบทุกด้านทั้งความดี ความเก่ง สุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความมั่นคงทางอารมณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน การวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สืบหาข้อมูลสมรรถนะพื้นฐานของครูผู้สอน

ภาษาจีน เพื่อนำไปพัฒนาความรู้ ทักษะ และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิคการวัดและประเมินผล ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยร่วมมือกับศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center : HCEC) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) แต่การสำรวจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ยังขาดข้อมูลพื้นฐานด้านความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้เป็นปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน และการตัดสินใจของทางการบริหาร อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนไปสู่ครูมืออาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาวิเคราะห์ได้ทราบความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมและปรับปรุงตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้เจริญก้าวหน้า

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยสังเคราะห์สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4) ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และ 5) ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

2. ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 65 คน จาก 39 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2564)

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้านมาเป็นกรอบในการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาจีน ทั้ง 5 สมรรถนะ ประกอบด้วย 1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู 5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

2. ขอบเขตกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาจีน จำนวน 6 คน ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ดังนี้

2.1 เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก ด้านบริหารการศึกษาหรือด้านหลักสูตรและการสอนภาษาจีน มีประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี มีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน

2.2 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ และหลักสูตรภาษาจีน ไม่น้อยกว่า 5 ปีประกอบด้วยจำนวน 2 คน

2.3 เป็นครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ด้านภาษาจีน ผ่านการอบรมที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนหรือผ่านการทดสอบ HSK ระดับ 6 มีวิทยฐานะระดับชำนาญการหรือสูงกว่า และมีประสบการณ์สอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปีจำนวน 2 คน

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน หมายถึง ความสามารถ ความรู้ ทักษะ ทักษะคติหรือคุณลักษณะที่แสดงออกในการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และ ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

1.1 ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน การออกเสียงภาษาจีน การเขียนตัวอักษรจีน คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์ภาษาจีน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสาร ความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับ ประเทศจีน วัฒนธรรมจีน สามารถพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่าง ประเทศจีนและต่างประเทศ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง มีการวางแผนการสอน มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัด จัดลำดับเนื้อหาความยากง่าย ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ใช้กิจกรรมและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหา สามารถเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม กับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน

1.3 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับหลักการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ เลือกใช้วิธี เครื่องมือ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อุทิศตนทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้จนสั่งสม เป็นประสบการณ์มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การดำรง และปกป้องวิชาชีพ

1.5 ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ หมายถึง มีความสนใจขวนขวายหาความรู้ใหม่ อยู่เสมอมีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย มีการวางแผนในการพัฒนา ความสามารถของตนเองอย่างรอบด้าน ฝึกฝนการใช้ภาษาจีนอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้ ที่หลากหลาย มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาภาษาจีน

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู หมายถึง ข้อเสนอแนะ แนวทางในการเสริมสร้างพัฒนา ศักยภาพและสมรรถนะครูสอนภาษาจีนของผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาจีน

3. ครูสอนภาษาจีน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน ที่เป็นคนไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2564

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 2.1 ความหมายของสมรรถนะ
 - 2.2 ความสำคัญของสมรรถนะ
 - 2.3 สมรรถนะครู
 - 2.4 สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
 - 3.1 ความหมายของการบริหารงานบุคคล
 - 3.2 ความสำคัญของงานบุคคล
 - 3.3 ขอบข่ายของการบริหารงานบุคคล
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู
 - 4.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 4.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 4.3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

ภารดี อนันต์นาวิ (2552, น. 2) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คน ร่วมมือกัน ดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็กเยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคม ในทุกๆ ด้านให้มีความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผน ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2552, น. 53) กล่าวว่า ความหมายของการบริหารการศึกษาว่าเป็น การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ตามรูปแบบของการศึกษาประเภทต่าง ๆ เพื่อให้มีความเจริญงอกงามสู่วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556, น. 29) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถความเป็นคนดี และสมบูรณ์

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 11) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้โดยใช้ทรัพยากรและวิธีการจัดการที่เหมาะสม

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานร่วมกันของบุคคล หลาย ๆ คน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถ ทักษะ ทักษะ ค่านิยม ให้เกิดความเจริญงอกงามตามวัตถุประสงค์โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

ปรัชญา เวสารัชช์ (2554, น. 39) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษาเป็นการจัดการที่มีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ ขั้นตอน กติกา และวิธีดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผล การศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าของสังคมและประเทศชาติ

จันทราณี สงวนนาม (2553, น. 20) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาช่วยให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการศึกษา ได้แก่ หลักสูตร ครู นักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ ตำราเรียน และอาคารสถานที่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

เพชรประภาร์ ชุมสาย (2559, น. 10) กล่าวว่า การบริหารจัดการศึกษา มีความสำคัญในการพัฒนานุชนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งพาตนเอง ใฝ่รู้และใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

พรณอร อุสุภาพ (2561, น. 83) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
3. เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเร่งรัดการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาวิชาชีพครู และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ
4. เพื่อให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ ตลอดจนการให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ
5. เพื่อต้องการปฏิรูประบบราชการ เพื่อแยกงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากระบบบริหารงานแบบเดิมมีความล่าช้าในการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญเป็นการจัดการที่มีระบบ มีบุคคลและหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการเพื่อปรับปรุง ส่งเสริมพัฒนาการศึกษา เพื่อให้บุคลากรมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

ความหมายของสมรรถนะ

นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์ (2560, น. 87) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ลักษณะของขีดความสามารถ เป็นกลุ่มของความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และคุณลักษณะของบุคคล (attributes) หรือเรียกกันว่า “KSAs” ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากพฤติกรรม (behavior) ในการทำงานที่แสดงออกมาของแต่ละคนสามารถวัดและสังเกตเห็นได้

กิตติชัย สุธาสิโนบล (2560, น. 51) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น อุปนิสัย

ภาพลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่แตกต่างกันให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่แตกต่างกัน

อัจฉพร หิรัญอมรกุล (2556, น. 41) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการทำงานในตำแหน่งให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะคุณลักษณะ ประสบการณ์ เกิดเป็นพฤติกรรมในการใช้ความรู้ ความสามารถที่สั่งสมอยู่ในตอนให้ปฏิบัติงานได้สำเร็จบรรลุตามมาตรฐานหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กมลฉัตร กล่อมอิม (2562, น. 2) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถแฝงที่มีอยู่ภายในบุคคลซึ่งสามารถกระตุ้นหรือสนับสนุนบุคคลนั้นสามารถแสดงศักยภาพผ่านการปฏิบัติงานที่เห็นผลได้เชิงประจักษ์ด้วยทักษะความสามารถตามเป้าหมายที่กำหนด

สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา (2561, น. 107) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของบุคคลที่แสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่จำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่ง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ โดยมีผลงานที่ได้มาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้หรือมีผลงานโดดเด่นกว่าบุคคลอื่น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของ ทักษะ ความรู้ความสามารถ รวมทั้งพฤติกรรม คุณลักษณะและทัศนคติที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร

เคอร์เมเยอร์ (Kirmayer, 2012, p. 156) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ เพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง และการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามบริบท

เดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland, 1969) กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถ ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ หรือคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายขององค์กร

ความสำคัญของสมรรถนะ

จารุวรรณ จันเลือน (2557, น. 1-2) กล่าวว่า ความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู เพื่อให้ได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
2. ช่วยให้ครูทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น
3. ช่วยสนับสนุนให้ตัวชี้วัดหลักของผลงานบรรลุเป้าหมาย และยังเป็นตัวบ่งบอกได้ว่า ถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้จะต้องใช้สมรรถนะตัวไหนบ้างที่จะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จ

พยัพ อนันนิล (2557, น. 21) กล่าวว่า ความสำคัญของสมรรถนะทำให้บุคลากร ปฏิบัติงาน หรือกระทำการต่าง ๆ ได้ตามมาตรฐานและส่งผลให้องค์กรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตาม วัตถุประสงค์ ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ซึ่งสามารถวัดและสังเกตเห็นได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และลักษณะอื่น ๆ ที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ ในองค์กร

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 1-2) กล่าวว่า ความสำคัญของสมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนได้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2559, น. 7) กล่าวว่า มีความสำคัญทั้งต่อตัวบุคคลและองค์การ เพราะสมรรถนะจะมีความสัมพันธ์กับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะไปใช้ในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ การวางแผนสืบทอดตำแหน่งและการจ่ายค่าตอบแทน

ฉัตรชัย หวังมีจมีและองอาจ นัยพัฒน์ (2560, น. 47) กล่าวว่า สภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน แต่การที่ครูผู้สอนจะมีสมรรถนะที่สูง ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี จนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู การประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นตัวแปรในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน และสามารถนำมาตั้งเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนได้

สมรรถนะครู

คณะกรรมการคุรุสภา ได้กำหนดสาระความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556, น. 43-47)

สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้

1. ความเป็นครู ประกอบด้วย 1) สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) สภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครู 1.2) การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู 1.3) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครู และวิชาชีพครู 1.4) การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู และ 1.5) การสร้างความก้าวหน้า และพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง และ 2 สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์ การสอน เพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ 2.2) แสวงหาและเลือกใช้ข้อมูล ข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 2.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริม การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และ 2.4 มีจิตวิญญาณความเป็นครู

2. ปรัชญาการศึกษา ประกอบด้วย 1 สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) ปรัชญา แนวคิด และทฤษฎี ทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ 1.2) แนวคิด และกลวิธีการจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา และ 2.2) วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. ภาษาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1 สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) ภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อการเป็นครู และ 1.2 ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง และ 2.2) ใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

4. จิตวิทยาสำหรับครู ประกอบด้วย 1) สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) จิตวิทยาพื้นฐาน และจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์ 1.2) จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา และ 1.3) จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถให้ คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และ 2.2) ใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุน การเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

5. หลักสูตร ประกอบด้วย 1) สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการ แนวคิดในการจัดทำ หลักสูตร 1.2) การนำหลักสูตรไปใช้ และ 1.3 การพัฒนาหลักสูตร และ 2 สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) วิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้ และ 2.2) ปฏิบัติการประเมินหลักสูตร และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

6. การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) สาระความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการแนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ 1.2) ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเน้นผู้เรียนรู้จัก

คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาได้ 1.3) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม 1.4) การจัดการชั้นเรียน และ 1.5) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1 ความสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง และ 2.2) สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) สารความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติในการวิจัย และ 1.2) การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ 2.2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) สารความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการ แนวคิด การออกแบบ การประยุกต์ใช้ และการประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และ 1.2) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) ประยุกต์ใช้ และประเมินสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และ 2.2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) สารความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการ แนวคิด และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 1.2) ปฏิบัติการวัด และการประเมินผล และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถวัดและประเมินผลได้ และ 2.2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

10. การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 1) สารความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา และ 1.2) การประกันคุณภาพการศึกษา และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 2.2) สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

11. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ประกอบด้วย 1) สารความรู้ ได้แก่ 1.1) หลักธรรมาภิบาล และความซื่อสัตย์สุจริต 1.2) คุณธรรม จริยธรรมของวิชาชีพครู และ 1.3) จรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีจิตสำนึกสาธารณะ และเสียสละให้สังคม และ 2.2) ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานประกอบวิชาชีพ มีดังนี้

1. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน ประกอบด้วย 1) สาระการฝึกทักษะ ได้แก่ 1.1) การสังเกตการจัดการเรียนรู้ 1.2) การจัดทำแผนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง 1.3) การทดลองสอนในสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง 1.4) การออกแบบทดสอบ ข้อสอบ

หรือเครื่องมือวัดผล 1.5) การตรวจข้อสอบ การให้คะแนน และการตัดสินผลการเรียน 1.6) การสอบภาคปฏิบัติและการให้คะแนน 1.7) การวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียน และ 1.8) การพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจุดประสงค์การสอนที่หลากหลาย และ 2.2) สามารถปฏิบัติการสอน ออกแบบทดสอบ วัดและประเมินผลผู้เรียน

2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย 1) สารการฝึกทักษะ ได้แก่ 1.1) การปฏิบัติการสอนวิชาเอก 1.2) การวัดและประเมินผล และการนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน 1.3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และ 1.4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือแบ่งปันความรู้ในการสัมมนาการศึกษา และ 2) สมรรถนะ ได้แก่ 2.1) สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเอก 2.2) สามารถประเมินปรับปรุง และศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และ 2.3) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดกรอบเพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ ประกอบด้วย

สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความสามารถในการวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ภารกิจงาน 2) ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ 3) ความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 4) ความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความตั้งใจและเต็มใจในการให้บริการ และ 2) การปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ

สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self-Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ 2) การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ และ 3) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างเครือข่าย

สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาท การเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพ ของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน 2) การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อน ร่วมงาน 3) การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย 4) การแสดงบทบาทผู้นำ หรือผู้ตามและ 5) การเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ ตามเป้าหมาย

สมรรถนะที่ 5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรัก และศรัทธาในวิชาชีพ 2) มีวินัย และความรับผิดชอบในวิชาชีพ 3) การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม และ 4) การประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย

สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้ อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และ พัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้ความสามารถ ในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็น ประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณภาพ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้เรียน 2) การพัฒนาทักษะชีวิต และสุขภาพกาย และสุขภาพจิตผู้เรียน 3) การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจ ในความเป็นไทยให้กับผู้เรียน และ 4) การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัด บรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับ ดูแลชั้นเรียนรายชั่วโมงรายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สุขและความสะดวกสบายของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนประจำวิชา 3) กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา

สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์หรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ 2) การสังเคราะห์ และ 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ภาวะความเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับความเป็นครู 2) การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ 3) การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง 4) การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรอง และ 5) การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน

สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 2) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน

นวพร ศรีสุข (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาไว้ว่าสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้คือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษา คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนเช่น การออกเสียงภาษาจีน การเขียนตัวอักษรจีน คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์ภาษาจีน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสาร

2. ความรู้ทางวัฒนธรรม คือ ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งมีวัฒนธรรมทางภาษาและวัฒนธรรมทางความเป็นอยู่ เช่น วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี ปรัชญาและคุณธรรมอันดีงามของจีน ฯลฯ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน เช่น ภูมิศาสตร์ประเทศจีน

ประวัติศาสตร์ประเทศจีน ฯลฯ โดยมีความรู้ความเข้าใจสามารถพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและต่างประเทศ

3. ความรู้วิชาการ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพครู การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิด การคิดค้น การรังสรรค์ผลงานใหม่หรือการนำผลงานที่มีอยู่เดิมมาต่อยอดความคิดและพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบใหม่อย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ ทั้งสามารถใช้ภาษา น้ำเสียง ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ สถานการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2. เทคนิคและวิธีการสอน คือ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และสามารถนำเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ

3. การวัดและประเมินผล คือ ความสามารถในการเลือกและใช้วิธี เครื่องมือ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การใช้สื่อเทคโนโลยี คือ สามารถเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. ศรัทธาในวิชาชีพ คือ มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า ควรแก่การธำรงและปกป้องวิชาชีพ

2. ความใฝ่รู้ คือ มีความสนใจชวนหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย

3. ความเอาใจใส่ คือ มีความตระหนักต่อบทบาท หน้าที่ และภาระงานของครู โดยมีความมุ่งมั่นทุ่มเท เสียสละในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้ความดูแลและช่วยเหลือผู้เรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

4. การปรับตัว คือ มีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน การปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียน การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการรวมตัวแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรสิริ วรวรรณ และอดิเรก นวลศรี (2560) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้สอนภาษาจีน พบว่าประกอบด้วย

1. ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน คือ ความรู้ในหลักภาษา การใช้คำ วลี หลักไวยากรณ์ ภาษาจีน รวมไปถึงความรู้ทางวัฒนธรรมจีน วิถีชีวิต และประเพณีนิยมของคนจีน
2. การจัดการเรียนการสอน คือ การจัดทำหลักสูตร และหรือพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน และเทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้
3. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถของครูในการใช้เลือก หรือสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทักษะภาษาจีนของนักเรียน
4. คุณธรรมจริยธรรม คือ การประพฤติตนในคุณงามความดีในจิตใจ ที่มีต่อนักเรียน
5. ความใฝ่รู้ พัฒนาตนเอง คือ การพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ เสริมสร้างความรู้

เอช ดักลาส บราวน์ และ คยอง ลี (H. Douglas Brown, & Heekyeong Lee, 2015, P. 546-547) ได้กล่าวถึง ลักษณะของครูสอนภาษา ที่สามารถใช้ในการกำหนดเป้าหมาย ในการพัฒนาวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จไว้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานทางภาษา ประกอบด้วย
 - 1.1 มีความเข้าใจระบบของภาษา การใช้ภาษาในการสื่อความหมาย บริบทและวัฒนธรรมของภาษา
 - 1.2 มีความรู้ เข้าใจ หลักการพื้นฐานของการเรียนและการสอนภาษา
 - 1.3 มีความสามารถในการพูด การเขียน การฟังและการอ่านภาษา
 - 1.4 ตระหนักรู้จากประสบการณ์ถึงธรรมชาติของการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.5 มีความเข้าใจความเชื่อมโยงของภาษาและวัฒนธรรม
 - 1.6 หมั่นหาความรู้จากการอ่าน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และเข้าร่วมการสัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง
2. ทักษะการสอน ประกอบด้วย
 - 2.1 มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางการสอนภาษา
 - 2.2 มีความสามารถในการออกแบบแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.3 มีความเข้าใจกลวิธีสอนและเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม หลากหลาย
 - 2.4 สังเกตบทเรียนระหว่างทำการสอนและปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วงกลางบทเรียน
 - 2.5 มีความตระหนักรู้ถึงความต้องการส่วนบุคคล การรับรู้ทางภาษาศาสตร์ความแตกต่าง จุดแข็ง จุดอ่อน บุคลิกลักษณะ ความชื่นชอบของผู้เรียนแต่ละคน

- 2.6 ให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่เหมาะสม
 - 2.7 กระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ การร่วมมือกัน และการทำงานเป็นทีมในชั้นเรียน
 - 2.8 ใช้หลักการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม
 - 2.9 มีทักษะการนำเสนอที่ชัดเจน มีประสิทธิภาพ
 - 2.10 ประยุกต์ใช้สื่อจากหนังสือเรียน เสียง ภาพและอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์
 - 2.11 สร้างสื่อนวัตกรรมขึ้นใหม่เมื่อจำเป็น
 - 2.12 ใช้การวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา
 3. ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย
 - 3.1 ตระหนักถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมประเพณีของผู้เรียน
 - 3.2 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แสดงออกถึงความกระตือรือร้น ความอบอุ่น ความสามัคคี เห็นอกเห็นใจ และอารมณ์ขันตามมารยาทและกาลเทศะ
 - 3.3 ให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นและความสามารถของผู้เรียน
 - 3.4 มีความอดทนในการสอนผู้เรียนที่ไม่เก่ง
 - 3.5 เตรียมบทเรียนที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนที่มีความสามารถสูง
 - 3.6 มีการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและตรงไปตรงมาหาโอกาสในการพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด ความคิดเห็น และกลวิธีสอน
 4. คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย
 - 4.1 มีการบริหารจัดการที่ดี มีความรอบคอบในการทำงาน สามารถพึ่งพาได้
 - 4.2 มีความยืดหยุ่น ปรับตัวได้ตามสถานการณ์
 - 4.3 มีส่วนร่วมในการสังเกตการสอน รับฟังผลสะท้อนจากการเรียนการสอนและนำผลที่ได้รับมาปรับปรุง พัฒนาบทเรียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น
 - 4.4 มีความอยากรู้อยากเห็นในการทดลองวิธีสอนใหม่ๆ อยู่เสมอ
 - 4.5 กำหนดเป้าหมายระยะสั้น เป้าหมายระยะยาว เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพของตน
 - 4.6 มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา (2561) ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อการพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังต่อไปนี้
1. องค์ประกอบสมรรถนะด้านความรู้ ได้แก่
 - 1.1 หลักสูตร คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานการจัดทำหลักสูตรรายวิชา และการประเมินหลักสูตร

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการ เทคนิคและแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การถ่ายทอดความรู้ การสื่อสาร การจัดการชั้นเรียนและการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.4 แหล่งเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยี คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยี

1.5 จิตวิทยา/การแก้ปัญหา คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ การแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. องค์ประกอบสมรรถนะด้านทักษะ ได้แก่

2.1 ทักษะการนำหลักสูตรไปใช้ คือ ครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตร

2.2 ทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ครูสามารถพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ถ่ายทอดความรู้ จัดการชั้นเรียน และปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ ครูสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนรู้

2.4 ทักษะการใช้แหล่งเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี คือ ครูมีความสามารถในการเลือกใช้และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

2.5 ทักษะการใช้จิตวิทยา/การแก้ปัญหา คือ ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ การแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. องค์ประกอบสมรรถนะด้านคุณลักษณะ ได้แก่

3.1 คุณลักษณะของความเป็นครู คือ ครูต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ศรัทธา ในวิชาชีพครู อุทิศการณความเป็นครูและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู

วัลภา พงษ์พันธ์ (2560) ได้ศึกษาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออก ดังนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน 2) ทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) เทคนิคการสอนและผลิตสื่อ 4) พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น 5) พัฒนาทักษะการวิจัย และการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 6) สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู

เสี่ยวยู โหล (Xiaoyu Lou) (2561) ได้ศึกษาสมรรถนะของครูภาษาจีน พบว่า ประกอบด้วย องค์ประกอบ ที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม 2) หลักสูตรและสื่อการสอน 3) เทคนิคและวิธีการสอน และ 4) การพัฒนาผู้สอนและผู้เรียน แต่ละองค์ประกอบมีแนวทางการดำเนินงานโดยสรุปดังต่อไปนี้

ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การสอนภาษาจีนตามมาตรฐานสากล และการจัดทำเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับผู้สอน กับหน่วยงานระดับประเทศ

ด้านหลักสูตรและสื่อการสอน ประกอบด้วย การจัดหลักสูตรในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และการใช้สื่อการสอน เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

ด้านเทคนิคและวิธีสอน ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนประกอบการส่งเสริม วัฒนธรรมจีน-ไทย และ การฝึกประสบการณ์นอกสถานที่

ด้านการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์การสอน และการนิเทศและติดตามผล

นำโชค บุตรน้ำเพชร (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะและกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนได้ดังนี้

1. องค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนได้แก่ ความรู้ทางสัทศาสตร์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ อักษรจีน ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี และทักษะทั้ง 5 ทักษะประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการแปล

2. วิธีการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยทันต่อยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 หมายถึง วิธีสอน ภาษาจีน การทดสอบและประเมินผล หลักสูตรโครงสร้างรายวิชา วัสดุการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่

3. สร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีน หมายถึง นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ หรือสิ่งใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็น วิธีการ รูปแบบ กระบวนการหรือสื่อต่าง ๆ ที่จะสามารถช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ทางภาษาจีนและช่วยพัฒนาผู้เรียนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ได้แก่ ความใหม่ ประโยชน์ ในเชิงการศึกษาและการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งแบ่งออกได้ 4 ประเภท ประกอบด้วย 1) นวัตกรรมด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ เป็นการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์มาช่วยในการผลิตสื่อ การจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ในรายวิชาภาษาจีน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาจีน

หนังสือ E-book นิทานภาษาจีน หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ 2) นวัตกรรมด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เป็นการใช้ระบบในการปรับปรุงและคิดค้นพัฒนาวิธีการสอนภาษาจีนแบบใหม่ ๆ ขึ้นมา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) นวัตกรรมด้านหลักสูตรภาษาจีนเป็นการใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้มีความสอดคล้องกับชุมชนและมีความเหมาะสมหรือตรงกับความต้องการของผู้เรียน 4) นวัตกรรมด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียนภาษาจีน เป็นการสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ที่ต้องการใช้วัดผลและประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูสอนภาษาจีนยังต้องมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาและการสื่อสารและการร่วมมือ เพื่อนำไปถ่ายทอดและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะด้านนี้เช่นกัน

4. พัฒนตนเองในวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม เพิ่มพูนทักษะและมีเจตคติที่ดีในการสอน 2) พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ 3) พัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 4) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้ ดี เก่ง และมีสุข โดยมีกระบวนการพัฒนาการสอนสู่ครูสอนภาษาจีนอาชีพ

5. วิจัยทางการศึกษาและ ครูต้องมีความสามารถในการทำงานวิจัยทางการศึกษาและการตระหนักถึงการพัฒนาวิชาชีพ ดังนั้นครูสอนภาษาจีน นอกจากจะมีหน้าที่สอนภาษาจีนแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการทำวิจัยเนื่องจากการวิจัยคือกระบวนการอันสำคัญในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนที่ครูดำเนินการสอนอยู่ อย่างเป็นระบบเพื่อหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยมีหลักการและแนวคิดที่ว่าการศึกษาเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้อง เป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อการสอน วิธีวัดผลและประเมินผล และโดยเฉพาอย่างยิ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน

6. จิตวิญญาณแห่งความเป็นครูประกอบด้วย การเป็นผู้ที่มีวินัย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ กติกาของสังคม มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกายและทางใจ มีมารยาท มีความรัก ความเมตตา กรุณา และมีคุณธรรม จริยธรรม มีความปรารถนาดีต่อผู้เรียน เป็นแม่พิมพ์ของคน และเป็นมิตรตามบทบาทและสถานการณ์ ทางวาจา สุภาพ จริงใจและสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ความเป็นกัลยาณมิตร มีอุดมการณ์เพื่อส่วนรวม มีความศรัทธาในวิชาชีพ ครูสอนภาษาจีน ยึดมั่นในอุดมการณ์แห่งวิชาชีพการสอนภาษาจีน มีใจรักในการเรียนการสอนภาษาจีน มีความมุ่งมั่นที่จะอุทิศตนให้กับวิชาชีพการสอนภาษาจีน ตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้ความรู้ทั้งทางภาษาและ สอดแทรกคุณธรรมแก่ผู้เรียน มีความซื่อสัตย์ ต่อหลักการของครูอาชีพ มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษาต่อสังคม ชุมชน และผู้เรียน อุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเจริญเติบโตและการพัฒนาในทุกด้านอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน

ประเด็นที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย	นภาพร ศรีสุข (2562)	สรสิริ วรวรรณ และอดิเรก นวลศรี (2561)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561)	เอช ดักลาส บราวน์ และ คยอง ลี (2558)	วัลภา พงษ์พันธ์ (2560)	เสวยุ โทล (2561)	นำโชค บุตรนำเพชร (2562)	สรุป
1. ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	6
2. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	✓							1
3. ความสามารถในการใช้ภาษา	✓			✓				2
4. การจัดการเรียนการสอน เทคนิค วิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
5. การพัฒนาหลักสูตร			✓		✓			2
6. การวิจัยทางการศึกษา					✓		✓	2
7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓			✓	5
8. ความศรัทธาในวิชาชีพครู	✓		✓		✓			3
9. คุณธรรมจริยธรรม		✓		✓				2
10. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล				✓				1
11. การพัฒนาตนเองในวิชาชีพ	✓	✓		✓		✓	✓	5
12. การปรับตัว	✓							1

จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้รวบรวมผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังตาราง 1 เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยเลือกความถี่ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ตลอดจนมีการเชื่อมโยงสมรรถนะที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันมีจำนวนทั้งสิ้น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี
3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู
5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน

จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาจีน แบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4) ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และ 5) ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้ได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน มีดังนี้

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน การออกเสียงภาษาจีน การเขียนตัวอักษรจีน คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์ภาษาจีน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสาร ความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับประเทศจีน วัฒนธรรมจีน สามารถพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและต่างประเทศ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง มีการวางแผนการสอน มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัด จัดลำดับเนื้อหาความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ใช้กิจกรรมและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหา สามารถเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน

3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ เลือกใช้วิธี เครื่องมือ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อุทิศตนทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้จนสัมเป็นประสบการณ์ มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การธำรงและปกป้องวิชาชีพ

5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ หมายถึง มีความสนใจชวนหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย มีการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างรอบด้าน ฝึกฝนการใช้ภาษาจีนอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาภาษาจีน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

ความหมายของการบริหารงานบุคคล

จิตติมา วรณศรี (2557, น. 2) ได้สรุปความหมายของ การบริหารงานบุคคล ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุเป้าหมายขององค์การ ประกอบด้วย การวางแผน การสรรหาและคัดเลือกบุคคล การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมและพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการจ่ายค่าตอบแทน และผลประโยชน์แก่บุคคลในองค์กร

วรินทร์ บุญยั้ง (2556, น. 3) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลากร เป็นการบริหารที่เน้นการปฏิบัติกำลังคนโดยเริ่มที่กระบวนการสรรหาและการคัดเลือก การบรรจุ การฝึกอบรม การประเมินผลงานซึ่งในหน่วยงานภาครัฐจะเน้นการดูแลกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ส่วนในภาคเอกชนจะเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากร

รัตติพร พิทยะภัทร์ (2558, น. 15) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การบริหารเกี่ยวกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กร เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และความต้องการขององค์การ โดยมีขอบข่ายครอบคลุมตั้งแต่ก่อนการเข้าร่วมงาน ขณะปฏิบัติงาน จนกระทั่งพ้นจากการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่ตั้งแต่การวางแผนทรัพยากรบุคคลการ สรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากร ประเมินผล การปฏิบัติงาน และการธำรงรักษาบุคลากร

สมาน อัครภูมิ (2558) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การบริหารงานบุคคลหรือทรัพยากรบุคคลเป็นกระบวนการในการกำหนดแผนกำลังคนขององค์กร การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้งและทดลองงาน การฝึกอบรมและการพัฒนาการให้สวัสดิการ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรวิชาชีพ

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 39) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากรในสถานศึกษา ตั้งแต่การวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นในหน้าที่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การจ่ายค่าตอบแทน และการให้พ้นจากงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานในหน้าที่สถานศึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุเป้าหมายขององค์การ และมีหน้าที่ในการกำหนดแผนกำลังคนขององค์กร การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้งและทดลองงาน รวมไปถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานและสร้างความสัมพันธ์ในองค์กร

ความสำคัญของการบริหารงานบุคคล

วิทยา ศรีจันทร์หล้า (2553, น. 10) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลมีความจำเป็นเนื่องจากสามารถทำให้บุคลากรทราบบทบาทและหน้าที่ของตน มีความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้นสามารถติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ ได้ทันทั่วถึง และยังช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และสามารถที่จะพัฒนาหน่วยงานของตนให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดอย่างมีประสิทธิภาพ

มูนี่เราะห์ เจ๊ะมิง (2559, น. 19) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษามีความสำคัญมาก เพราะทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์การผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์ รู้หลักในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ซึ่งจะช่วยให้บุคคลในองค์การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เกิดความจงรักภักดีต่อองค์การซึ่งจะช่วยพัฒนาให้องค์การเจริญก้าวหน้า และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล มีความสำคัญเพราะทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์การ สามารถทำให้บุคลากรได้พัฒนาตนเอง ทราบบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญเพิ่มขึ้น ช่วยให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการงานหน้าที่

ขอบข่ายของการบริหารงานบุคคล

จิตติมา วรรณศรี (2557, น. 7-8) กล่าวว่า การบริหารงานบุคลากรมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการคัดเลือกบุคคลที่คุณสมบัติเหมาะสมกับงานในหน้าที่ การพัฒนาฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ เพื่อความสำเร็จขององค์การ ดังนั้นการบริหารงานบุคลากรจึงมีขอบข่ายภารกิจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนทรัพยากรบุคคล เกี่ยวข้องกับการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านบุคลากร เพื่อคาดคะเนความต้องการเกี่ยวกับจำนวนบุคลากร ประเภท และคุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม อดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพในการปฏิบัติงาน และใช้บุคลากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การสรรหา การคัดเลือก และการบรรจุแต่งตั้ง เป็นการแสวงหาและพิจารณาตัดสินใจเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณสมบัติที่ดีที่สุด ตรงตามตำแหน่งงานที่ต้องการเพื่อเข้าทำงานในองค์การ

3. การปฐมนิเทศ เป็นการแนะนำให้พนักงานใหม่ได้รู้จักองค์การ อันจะช่วยให้พนักงานใหม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการทำงานและบุคคลอื่นในหน่วยงาน

4. การพัฒนาและฝึกอบรม เป็นกระบวนการที่ทำให้บุคลากรเรียนรู้และมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรและผลผลิตสูงขึ้น รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

5. การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบุคลากรและองค์กร

6. ค่าตอบแทนและสวัสดิการ เป็นผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อตอบแทนการทำงานของบุคลากร ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีความพึงพอใจ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานและการดำรงชีวิตของบุคลากร

7. วินัย เป็นข้อกำหนดเพื่อเป็นแนวกำกับการปฏิบัติตนสำหรับบุคลากร ให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กร

8. องค์กรกลางในการบริหารงานบุคลากร เป็นองค์คณะบุคคลที่กฎหมายกำหนดขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางแผนอัตรากำลัง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ออกระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารงานบุคลากรของหน่วยงานข้าราชการ เกี่ยวกับการสรรหาคัดเลือกการพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล และการดำเนินการทางวินัย เป็นต้น

วรินทร์ บุญยั้ง (2556, น. 14) ทำการประมวลกิจกรรมต่าง ๆ ของการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษาที่จำเป็นไว้ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนบุคลากร (Personnel Planning)
2. การวิเคราะห์งาน (Work Analysis) และการออกแบบงาน (Job Design)
3. การสรรหาบุคลากร (Recruitment)
4. การคัดเลือก และการปฐมนิเทศ (Selection and Orientation)
5. การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร (Training and Development)
6. การจรรงรักษา (Retention) การสร้างแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรทางการศึกษา (Incentives and Satisfaction)
7. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Appraising Performance) และการบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance-base Management Systems)
8. องค์กรกลางในการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา
9. ภารกิจของผู้บริหารในการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา
10. มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษา

ภารติ อนันต์นาวิ (2552, น. 297-309) กล่าวว่า ขอบข่าย/ภารกิจของการบริหารงานบุคคล มีดังนี้

1. การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง ได้แก่ การวิเคราะห์และการวางแผนอัตรากำลังคน การกำหนดตำแหน่ง และการขอลื่อนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาและวิทยฐานะข้าราชการครู

2. การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง ได้แก่ ดำเนินการสรรหาเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา การจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว การแต่งตั้ง ย้าย โอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การบรรจุกลับเข้ารับราชการ และการรักษาราชการและรักษาการในตำแหน่ง

3. การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ได้แก่ การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว การดำเนินการเกี่ยวกับบัญชีถือจ่ายเงินเดือน เงินวิทยฐานะและค่าตอบแทนอื่น งานทะเบียนประวัติ งานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การขอมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และงานขอหนังสือรับรอง งานขออนุญาตให้ข้าราชการไปต่างประเทศ

4. วินัยและการรักษาวินัย ได้แก่ กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีความผิดวินัยร้ายแรง การอุทธรณ์ การอุทธรณ์ และการเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย

5. การออกจากราชการ ได้แก่ การลาออกจากราชการ และการให้ออกจากราชการ

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคลากรมีจุดมุ่งหมายสำคัญ ในการคัดเลือกบุคคลที่คุณสมบัติเหมาะสมกับงานในหน้าที่ การฝึกอบรมพัฒนาครูเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูมีประสิทธิภาพ วางแผนอัตรากำลัง ค่าตอบแทน และด้านวินัยเพื่อให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู

ความหมายของการพัฒนาครู

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 30) ได้กล่าวถึง การพัฒนาครูไว้ว่า คือการดำเนินงานที่พยายามจะเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการสอนและการทำงาน มีเจตคติที่ดีในการทำงานและต่อวิชาชีพครู รวมถึงมีบุคลิกภาพและคุณธรรมของความเป็นครูที่ดีด้วย

สันติ บุญภิรมย์ (2557, น. 94) กล่าวว่า การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครู คือ งานหรือเรื่องที่ทำเกี่ยวกับคุณสมบัติของครูได้เพิ่มพูนให้ดีขึ้น และให้ครูสามารถแสดงออกซึ่งคุณสมบัติที่เพิ่มพูนได้แล้ว มาใช้ในการทำงานของครูให้ได้สูงกว่าปกติธรรมดา

ธงชัย คำปวง (2561, น. 26) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมครู ให้เป็นสิ่งที่ต้องการขององค์กรทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ มีทัศนคติ อุปนิสัย วิธีการทำงานให้มากขึ้น ตลอดจนเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางที่ดีจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลให้องค์การหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่สูงขึ้นในเรื่องของการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาครูหมายถึง การเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพและสมรรถภาพให้ครูได้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดีในการทำงานเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการพัฒนาครู

ธราญา จิตรชญาวนิช (2560, น. 225) กล่าวว่า การพัฒนาครู มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ยกย่องสรรเสริญให้ครูมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่เกิดความรู้สึกล้มเหลวในการประกอบวิชาชีพหรือเกิดความน้อยใจในสิ่งที่ตนเองทำโดยไม่มีใครมองเห็น
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอยู่เสมอเพื่อนำสิ่งแปลกใหม่มาใช้พัฒนาลูกศิษย์ให้มีคุณภาพ
3. ช่วยให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความมั่นใจ และไว้วางใจในการพัฒนาคุณภาพของครูเพราะครูได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยมีหน่วยงานและองค์กรคอยสนับสนุน
4. ช่วยพัฒนาศักยภาพในการทำงานของครูผู้สอนทำให้ครูมีศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้รับความรู้ประสบการณ์และสิ่งใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน
5. ช่วยกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองทางด้านการทำตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งทางการบริหารซึ่งจะทำให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและวิชาชีพที่ดีขึ้น
6. ช่วยทำให้ครูมีคุณภาพและเป็นครูมืออาชีพ เพราะการสร้าง ความก้าวหน้าและพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของครูที่ดีหรือมืออาชีพ
7. ช่วยทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย เพราะการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ให้ทันบริบทสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ครูไม่ล้าหลัง มีความรู้ทางวิชาการเทคโนโลยีนวัตกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 32-33) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและบ้านเมือง ทั้งนี้เพราะครูต้องรับหน้าที่ในการพัฒนาบุคคลในสังคมให้มีความเจริญงอกงามอย่างเต็มที่ จนบุคคลเหล่านั้นสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป ดังนั้นการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพมากที่สุด จึงเป็นงานที่นักวิชาการศึกษา

ผู้นิเทศและ/หรือผู้บริหารการศึกษาจะต้องกระทำ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง การพัฒนาครูก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูสมรรถภาพในการสอน มีความรอบรู้ในทางวิชาการและวิชาชีพมากขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการสอนและทำงานได้ดีขึ้น

2. ช่วยทำให้เกิดการประหยัดเวลาและความสูญเปล่าทางวิชาการ เพราะครูที่ได้รับการพัฒนาจนเป็นครูที่มีคุณภาพนั้นย่อมไม่ทำอะไรผิดพลาดง่าย ๆ สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องในการสอนและทำงานได้ดีขึ้น

3. ช่วยให้ครูเรียนรู้งานในหน้าที่ได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เพิ่งได้รับการบรรจุ ให้เข้าทำงานใหม่ ๆ และครูที่ย้ายไปทำการสอน ณ ที่ทำงานแห่งใหม่

4. ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานในสายงานต่าง ๆ เพราะครูที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีและอย่างต่อเนื่อง จะมีความเข้าใจงานการสอนและงานอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

5. ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน กล่าวคือ ทำให้ครูทุกคนมีโอกาสก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือตำแหน่งทางการบริการ ซึ่งทำให้ มีสถานภาพดีขึ้น

6. ช่วยทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งในด้านความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยี รวมทั้งหลักการปฏิบัติงาน และมีความรอบรู้ในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

ชวนคิด มะเสนะ (2559) กล่าวว่า ความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา มีเป้าหมายหลัก โดยมุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานตามท้องที่การต้องการ โดยทั่วไปแล้ว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในการทำงานของบุคลากร เพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการได้นั้น เราจำ เป็นต้องพัฒนาบุคลากร ในด้านต่าง ๆ อย่างน้อย 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง การพัฒนาให้มีความรู้ (Knowledge) เกิดการเรียนรู้ทำความเข้าใจแล้วจึงนำแนวคิดมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร ด้านความรู้ นั้น ควรให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายของรัฐในกรณีที่เป็นราชการ ความรู้ด้านวิชาชีพ ความรู้เสริมที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและความรู้ใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้บุคคล เหล่านั้น สามารถปรับตัวให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาการ

2. ด้านทักษะ (Skill) หมายถึง การพัฒนาให้มีทักษะ ความชำนาญ เมื่อเรียนรู้และเข้าใจในข้อมูลแล้วต้องมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประสบการณ์ด้วยตัวเอง ฝึกฝน และปฏิบัติบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ เพิ่มพูนสติปัญญาและมีความรอบรู้มากยิ่งขึ้น หากเน้นการพัฒนาบุคลากรให้ได้ฝึกปฏิบัติงานให้เกิดทักษะความชำนาญเพิ่มขึ้น จะทำให้บุคคลเหล่านั้นสามารถทำงานได้ดีตามมาตรฐาน เป้าหมายหรือตามความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทำงานได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ทำงานได้อย่างมีคุณภาพที่ดีขึ้น

3. ด้านทัศนคติ (Attitude) หมายถึง การพัฒนาให้มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงบวก ซึ่งคนเราอาจมีความคิดทัศนคติที่เหมือนหรือต่างกันได้ การเปลี่ยนทัศนคติเป็นสิ่งที่ยาก หากองค์กรใดต้องการประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ ก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรด้วยการหาเทคนิคหรือแนวทางใหม่ๆ จัดการความแตกต่างทางความคิดและสร้างวัฒนธรรมหรือ มาตรฐานใหม่ เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนในองค์กรให้ไปสู่สิ่งที่ดีกว่าบุคลากรจะต้องได้รับ การพัฒนาให้เกิดทัศนคติที่ดีและถูกต้องในการทำงาน เช่น การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจในการทำงาน เพื่อสาธารณะ การทำงานเป็นทีมและความสามัคคี (Team Work) เสริมสร้างความรู้สึกรักงานที่ถูกต้องในการทำงาน (Work attitude) สร้างเสริมจิตสำนึกที่ถูกต้องในการให้บริการ (Service Mind) และทัศนคติในการพัฒนาตนเอง (Self-Development) ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ และตื่นตัวตลอดเวลาในการเรียนรู้ เพื่อปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง การปรับวิธีการทำงานเป็นแบบชีวิตดิจิทัล (Digital Life) รวมทั้งพัฒนา ทางด้านจิตใจควบคู่กันเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555, น. 113) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาว่าเป็นกระบวนการสร้างเสริมบุคลากรให้สามารถนำศักยภาพที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การมากที่สุด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ตลอดจนทัศนคติของบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์การได้ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มด้วยการหาความจำเป็นหรือความต้องการในการพัฒนาโดยการวิเคราะห์องค์การ วิเคราะห์งานและวิเคราะห์บุคลากรดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน และติดตามประเมินผล โดยมีวิธีหลักในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครู อาจารย์ ไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training of personnel) การฝึกอบรมเป็นวิธีในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ มีทักษะ เกิดเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสร้างประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติจริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์กร

2. การนิเทศการสอน (Teaching supervision) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของผู้บริหารกับบุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งจะต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายที่สถานศึกษาคาดหวังไว้

3. การสัมมนา (Seminar) การสัมมนาเป็นการประชุมที่สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้มีความรู้ ความสนใจในเรื่องเดียวกันมาร่วมปรึกษาหรือร่วมกันคิดแก้ปัญหา เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสิทธิภาพ ทักษะคิด มีการรับฟังแนวคิดประสบการณ์จากวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้แล้วเป็นสมาชิกผู้ร่วมประชุมร่วมกันให้ข้อมูล เสนอปัญหา ร่วมกันคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจหาข้อสรุป หรือแนวทางแก้ไขปัญหา

4. การประชุมปฏิบัติการ (Workshop) การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การประชุมร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ เน้นการร่วมกันทำงานเพื่อฝึกการแก้ปัญหา โดยผู้เข้าประชุมทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ (Hands-on training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการประชุมเพื่อปฏิบัติการกิจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งผู้เข้าประชุมจะมีการเรียนรู้ร่วมกันจากวิทยากร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติร่วมกัน เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมเชิงปฏิบัติการจะต้องมีผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการนำเอาผลงานที่ได้จากการประชุมไปใช้ เช่น การประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน การประชุมปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อสอบ การประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนกลยุทธ์ เป็นต้น

5. การศึกษาดูงาน (Field study) หรือการทัศนศึกษา เป็นการพัฒนาบุคลากรโดยทำให้บุคลากรได้พบเห็นการปฏิบัติงานจริงนอกองค์กร ได้เห็น ได้ยิน ได้ซักถาม ได้สัมผัสประสบการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม จากที่เคยปฏิบัติในองค์กร บุคลากรได้เปลี่ยนบรรยากาศได้ผ่อนคลาย ได้รับความบันเทิง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ของหน่วยงานอื่นนอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างหน่วยงาน และระหว่างผู้ดูงานพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ความร่วมมือของทีมงาน

6. การศึกษาต่อและการศึกษาทางไกล เป็นการพัฒนาบุคลากรที่ส่งผลกระทบยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องใช้เวลาและการลงทุน โดยการให้บุคลากรเข้าศึกษาในสถานศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษานั้น ซึ่งทำได้ทั้งการศึกษาทางไกล คือการศึกษาที่เน้นชั้นเรียนหรือการศึกษาทางไกลซึ่งผู้เรียนและผู้สอนอยู่ห่างไกลกันแต่เน้นการใช้สื่อและเทคโนโลยี

สัญญา ธีระวิชิตระกุล (2556, น. 102-103) ได้กล่าวถึง แนวทางในการพัฒนาครูดังนี้

1. การนิเทศ เป็นการดำเนินการโดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้วิธีการ และมีกระบวนการต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือ อำนาจการ กำกับ ดูแลเพื่อให้ครูสามารถพัฒนาความสามารถ ทักษะความรู้ได้ตามเป้าหมายขององค์การ

2. การเป็นพี่เลี้ยง เป็นวิธีการดำเนินการร่วมกัน ของผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า ให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า ให้ได้รับ การพัฒนาทั้งในเรื่องวิชาชีพและด้านการดำเนินชีวิต เพื่อให้พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน

3. การอบรม เป็นวิธีการให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน โดยมีหลักสูตรและวิธีการในการดำเนินการเฉพาะ ให้ได้มาตรฐานตามเป้าหมายที่วางไว้

4. การชี้แนะ เป็นวิธีการดำเนินการพัฒนาสมรรถภาพ การทำงานของครู โดยเน้นการทำงาน ที่ให้เป็นไปตามเป้าหมายของงานนั้น ๆ หรือการช่วยให้ครูสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถที่มีอยู่ให้ได้รับการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติที่ดีได้

พรรณอร อุสุภาพ (2561, น. 249) ได้กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพครูมีวิธีการที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ เช่น การสรรหาผู้เข้าเรียนวิชาชีพครู การจัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ การพัฒนาของสถาบันฝึกหัดครู การนิเทศ การบริหารจัดการ การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู รวมทั้งแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมาแล้วช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง อันเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนางานของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู เป็นกระบวนการที่สามารถนำศักยภาพของครู มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การมากที่สุดและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น การฝึกอบรม การนิเทศการสอน สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จินตนา วิเศษจินดา และ สมพงษ์ จิตระดับ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูควร จะใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่เป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายสอดคล้อง กับความแตกต่างของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากที่สุดรวมถึง การสอดแทรกวัฒนธรรมเจ้าของภาษาในกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ครูควรเลือกใช้แบบเรียน/ตำราเรียนที่มีความต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้น ควรหาแบบเรียนนอกเวลา เพื่อเสริม/เพิ่มความรู้ภาษาจีนให้กับผู้เรียน การใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

และการใช้ข่าวสาร/บุคคลที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคมมาใช้เป็นสื่อในการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล ครูควรวัดและประเมินผลผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนนำผลการวัดและประเมินที่ได้มาปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอน การซ่อมเสริมผู้เรียน และการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเก่ง/ถนัด ด้านใดเพื่อส่งเสริมผู้เรียนตามความถนัด

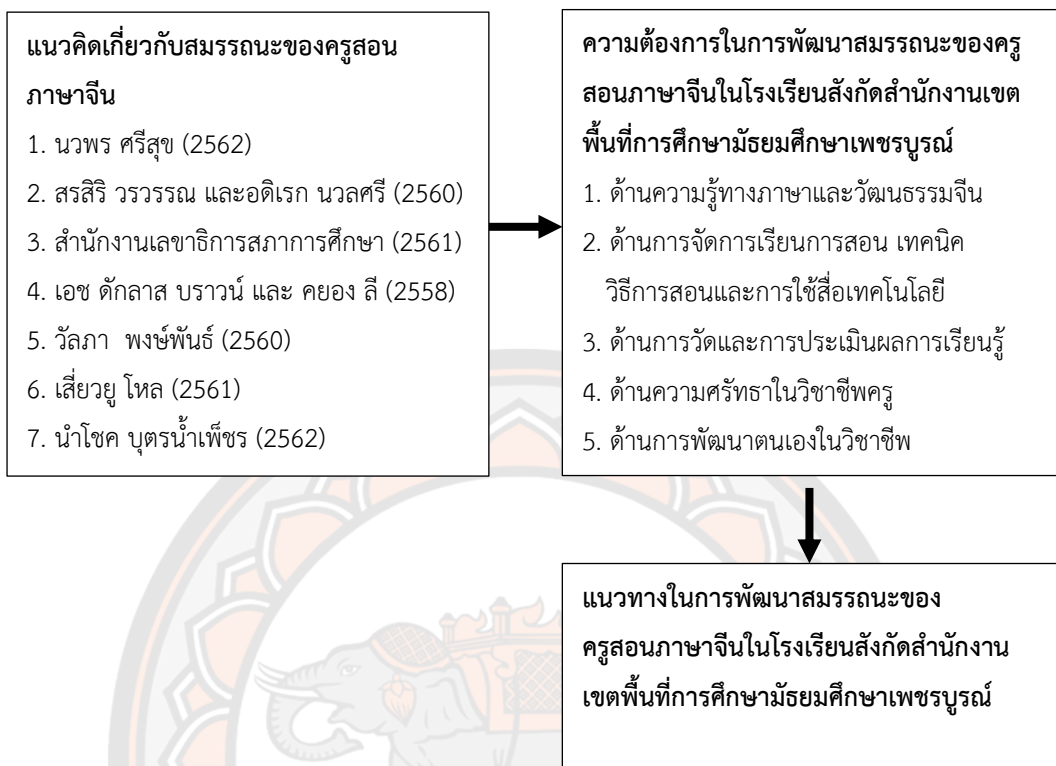
สรสิริ วรวรรณ และ อติเรก นวลศรี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตามแนวทางการเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า 1. กรอบคุณลักษณะของผู้สอนภาษาจีน พบว่า 1) คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1.1 คุณธรรมจริยธรรมสำหรับตัวของครู และ 1.2) คุณธรรมจริยธรรมที่ครูพึงปฏิบัติต่อศิษย์ 2) ด้านบุคลิกลักษณะ และ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ 2. ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ ผู้สอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 124 คน ที่มีต่อการกรอบคุณลักษณะครูผู้สอนภาษาจีน พบว่า คุณลักษณะ ของครูผู้สอนภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านบุคลิกลักษณะ และเห็นด้วยกับคุณลักษณะของผู้สอนภาษาจีนด้านการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก 3. การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาคุณลักษณะของครูสอนภาษาจีนตามแนวทางการเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติ ควรประกอบด้วย 3.1) การพัฒนาด้านหลักสูตรที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของทั้งผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตอย่างแท้จริง 3.2) การพัฒนาด้านผู้สอนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้เชิงกระบวนการ มีการพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง 3.3) ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อการใช้งานจริงของผู้เรียน ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ และ 3.4) ด้านกิจกรรมนันทศึกษาที่สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นสร้างความเข้มข้นในวิชาการ มีการประสานองค์ความรู้ร่วมกับสหวิทยาการ

วัลภา พงษ์พันธ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกรายด้านตามสมรรถนะหลักมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และสมรรถนะประจำสายงาน มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนในภาคตะวันออก ตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานไม่แตกต่างกัน 2. รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน มีดังนี้ 1) พัฒนาความรู้ 2) พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) พัฒนาเทคนิคการสอน

นำโชค บุตรน้ำเพ็ช (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋น ผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ออกเป็น 7 ประเด็น ได้แก่ 1) องค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนและทักษะทั้ง 5 ทักษะ 2) วิธีการสอน ภาษาจีนที่ทันสมัยทันต่อยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 3) สร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีน 4) องค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม 5) พัฒนาตนเองในวิชาชีพ 6) นักวิจัยทางการศึกษา และ 7) จิตวิญญาณแห่งความเป็นครู โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สร้างผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีทั้งความรู้ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นคนดีมีคุณธรรม และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ยั่งยืนและสามารถนำไปพัฒนาชุมชน สังคมหรือประเทศชาติต่อไป

นวพร ศรีสุข (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษา ผลวิจัยพบว่าผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1 ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ทั้งหมด 12 ตัว บ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาเทคนิคและวิธีการสอน การวัด และประเมินผล และการใช้สื่อและเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ศรัทธาในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว 2) ผลการตรวจสอบความตรง ของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับสอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 43.72$; $df = 33$; $p = 0.10046$; $RMSEA = 0.037$; $RMR = 0.010$; $GFI = 0.97$; $AGFI = 0.93$)

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 65 คน จาก 39 โรงเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2564, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน จำนวนทั้งหมด 31 ข้อ ได้แก่

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน จำนวน 9 ข้อ
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู จำนวน 5 ข้อ
5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ จำนวน 6 ข้อ

มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบในส่วนของการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีน ใช้วิธีการให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือก ดังนี้

- ระดับคะแนน 5 หมายถึง ท่านมีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 หมายถึง ท่านมีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก
- ระดับคะแนน 3 หมายถึง ท่านมีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 หมายถึง ท่านมีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย
- ระดับคะแนน 1 หมายถึง ท่านมีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4) ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และ 5) ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องมีดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

6. นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากนั้นเลือกข้อคำถามเฉพาะที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตั้งแต่ 0.67 - 1.00 (รายละเอียดของการหาค่า IOC อยู่ในภาคผนวก ค หน้า 86)

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับครูผู้สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก จำนวน 30 ฉบับ จากนั้นนำผลที่ได้จากการไป ทดลองใช้มาหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970, น. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.959 (รายละเอียดของการหาค่าความเชื่อมั่น อยู่ในภาคผนวก ง หน้า 89)

8. นำข้อมูลจากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนซึ่งวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาจีน

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถาม ซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถามคืน ทั้งหมดจำนวน 65 ฉบับ ถึงครูผู้สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ทางระบบ My office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และแจ้งให้ส่งกลับตามวันที่กำหนด

3. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 65 ฉบับ ได้รับฉบับที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 65 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 แปลความหมายของความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

4.51-5.00 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถนะ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1.1 กลุ่มอาจารย์ประจำระดับอุดมศึกษา ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน มีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก ด้านบริหารการศึกษา หรือด้านหลักสูตรและการสอนภาษาจีน

1.1.2 มีประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี มีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประกอบด้วย

1) ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์ คณบดีสำนักวิชาจีนศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

2) ดร.พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์ หัวหน้าภาควิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

1.2 กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

1.1.2 เคยเป็นครูสอนภาษาจีน มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ และหลักสูตรภาษาจีน ไม่น้อยกว่า 5 ปี ประกอบด้วย

1) นางสาวศิริภาณุจน์ ธนจอมสุรางค์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแม่ริมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่

2) นายธำมภ์ เดชะศาสตร์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์นนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี

1.3 กลุ่มครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.3.1 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ด้านภาษาจีน

1.3.2 ผ่านการอบรมที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนหรือผ่านการทดสอบ HSK ระดับ 5

1.3.3 มีวิทยฐานะระดับชำนาญการ (ค.ศ.2) หรือสูงกว่า และมีประสบการณ์สอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ประกอบด้วย

1) นางสาวจิตประสงค์ ประคุณนุสิทธิ์ ครู โรงเรียนวิทยานุกูลนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

2) นางสาวนิตยา จันตะตัง ครู โรงเรียนบางละมุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มี 5 สมรรถนะ ได้มาจากการวิเคราะห์และเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี
3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู

5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2.2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในแต่ละด้านมาเป็นกรอบในการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาจีน ทั้ง 5 สมรรถนะ ประกอบด้วย 1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี 3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู 5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ มาเป็นประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

2.2.3 ร่างข้อคำถามและนำข้อคำถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.5 พิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งได้มาแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 6 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และแจ้งประเด็นการสัมภาษณ์ ตลอดจนติดต่อกันนัดหมายกำหนดการสัมภาษณ์ให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทราบล่วงหน้า

3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามกำหนดการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึก และการบันทึกวิดีโอผ่านระบบออนไลน์ ผ่านโปรแกรมสำเร็จต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 14 ตุลาคม 2565 ถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2565 แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงชื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูล วันที่ เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

ที่	ชื่อ - นามสกุล กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์	เวลา
1	ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์	14 ตุลาคม 2565	10.00 น.
2	ดร.พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์	20 ตุลาคม 2565	10.00 น.
3	นางสาวศิริภาณุญ์ ธนจอมสุรางค์	15 ตุลาคม 2565	13.00 น.
4	นายธนาท เตชะศาตวัต	10 พฤศจิกายน 2565	10.00 น.
5	นางสาวจิตประสงค์ ประคุณนุสิทธิ์	7 พฤศจิกายน 2565	10.00 น.
6	นางสาวนิตยา จันทะตึง	9 พฤศจิกายน 2565	13.00 น.

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาจีน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากวิธีการจดบันทึกและการบันทึกวิดีโอออนไลน์มาจัดพิมพ์เป็นข้อมูล
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหา

ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์



ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	(n=65)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	23.08
หญิง	50	76.92
รวม	65	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	53	81.54
สูงกว่าปริญญาตรี	12	18.46
รวม	65	100.00

จากตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และเป็นเพศหญิงจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 81.54 และสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.46

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในภาพรวม

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความต้องการในการพัฒนา
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน	3.96	0.57	มาก
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี	4.05	0.69	มาก
3	ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	3.98	0.75	มาก
4	ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู	4.46	0.96	มาก
5	ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ	4.42	0.70	มาก
รวม		4.17	0.74	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความต้องการ ในการพัฒนา
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ความรู้เกี่ยวกับลักษณะ ที่มา และการกำเนิดของภาษาจีน	4.02	0.74	มาก
2	ความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีนตามระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin)	4.18	0.93	มาก
3	ความรู้เรื่องส่วนประกอบ (偏旁) เส้นขีด (笔画) ลำดับการเขียนตัวอักษรจีน	4.03	0.85	มาก
4	ความรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาจีนให้ตรงกับบริบท และถูกต้องตามสถานการณ์	4.11	0.69	มาก
5	ความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ภาษาจีน	3.77	0.77	มาก
6	ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาจีนอย่างถูกต้อง	4.15	0.85	มาก
7	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของประเทศไทย	3.83	0.84	มาก
8	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน	3.85	0.87	มาก
9	ความสามารถในการพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ	3.89	0.87	มาก
รวม		3.96	0.57	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะสระวรรณยุกต์และการผสมเสียงภาษาจีนตามระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือครูมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาจีนอย่างถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือครูมีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$)



ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความต้องการ ในการพัฒนา
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ความสามารถในการวางแผนการสอนทางทักษะภาษาจีน ตามกรอบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนระดับสากล (HSK)	3.91	0.72	มาก
2	ความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.11	0.87	มาก
3	ความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.12	0.78	มาก
4	ความรู้ในการจัดกิจกรรมภาษาจีนและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาจีน	4.08	0.85	มาก
5	ความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษารายวิชาภาษาจีน ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	4.06	0.86	มาก
6	ความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษารายวิชาภาษาจีน เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.02	0.76	มาก
รวม		4.05	0.69	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอน และการใช้สื่อเทคโนโลยีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความสามารถในการวางแผนการสอนทางทักษะภาษาจีน ตามกรอบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนระดับสากล (HSK) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)



ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความต้องการ ในการพัฒนา
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ความรู้เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน	3.94	0.86	มาก
2	ความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน	3.94	0.83	มาก
3	ความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	0.78	มาก
4	ความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน	4.02	0.84	มาก
5	ความสามารถในการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางทักษะภาษาจีน	3.89	0.77	มาก
รวม		3.96	0.75	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความสามารถในการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางทักษะภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความ
		$\bar{X}$	S.D.	ต้องการ ในการพัฒนา
1	การมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน	4.35	1.12	มาก
2	ความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้	4.46	1.03	มาก
3	การอุทิศตน พยายามทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	4.38	0.96	มาก
4	ความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู	4.58	1.03	มากที่สุด
5	การดำรงและปกป้องวิชาชีพครู	4.52	0.97	มากที่สุด
รวม		4.46	0.96	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือการดำรงและปกป้องวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน ($\bar{X} = 4.35$)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

ที่	รายการ	(n=65)		ระดับความต้องการ ในการพัฒนา
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ความสนใจ มุ่งมั่น และตั้งใจหาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนอยู่เสมอ	4.45	1.06	มาก
2	การเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย	4.60	0.68	มากที่สุด
3	การวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาษาจีนอย่างรอบด้าน	4.52	0.73	มากที่สุด
4	การฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลภาษาจีนอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย	4.26	0.87	มาก
5	ความมุ่งมั่นที่จะนำองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนมาเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.45	0.85	มาก
6	การติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพครูและแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนใหม่ ๆ เป็นประจำ	4.25	0.69	มาก
รวม		4.42	0.70	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาคือการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาษาจีนอย่างรอบด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพครูและแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนใหม่ ๆ เป็นประจำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน โดยมีรายละเอียดประเด็นหัวข้อการสัมภาษณ์ดังนี้

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน

จากประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน ได้อย่างไร ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรประชุมชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญเรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีน การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้บริหารควรประชุมให้ครูผู้สอนภาษาจีนทุกคนในสำนักงานเขตฯ เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีนโดยเฉพาะเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องตามระบบสัทอักษรภาษาจีน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารควรแจ้ง กระตุ้นให้ครูผู้สอนภาษาจีนเห็นว่าสัทอักษรภาษาจีนนั้น เป็นความรู้พื้นฐานในการต่อยอดในการเรียนภาษาจีนในอนาคตทั้งเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงให้ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับครูผู้สอนภาษาจีนมาก (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารโรงเรียนควรเริ่มจากให้ครูเห็นความสำคัญของสัทอักษรภาษาจีน และต้องตระหนักว่าสัทอักษรภาษาจีนนั้น สำคัญ และจำเป็นมากในการเรียนภาษาจีน (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, 7 พฤศจิกายน 2565)

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตควรจัดอบรมให้คุณครูสอนภาษาจีน หรือประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ครูได้ฝึก อบรมในเรื่องของสัทอักษรภาษาจีน (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...สำหรับครูผู้สอนแล้วเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้ง การผสมเสียงภาษาจีนนั้นเป็นเรื่องสำคัญมากที่ครูต้องมีความรู้ในเรื่องนี้ ดังนั้นสำนักงานเขต ที่เป็นต้นสังกัดของพวกเราควรจัดอบรม หรือสัมมนาเพื่อพัฒนาในเรื่องดังกล่าว (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...ควรให้อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเจ้าของภาษามาอบรมพัฒนาให้ครูสอนภาษาจีน ทุกคน โดยเฉพาะเรื่องสัทอักษรภาษาจีนและให้สำนักงานเขตพื้นที่เป็นผู้จัดอบรม ในส่วนนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถร่วมมือกันได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

...เรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีน ครูสอนภาษาจีนควรได้รับการอบรมพัฒนา หรือมีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ครูสอนภาษาจีน เพราะเป็นเรื่องพื้นฐานและจำเป็นมาก โดยหน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตเป็นส่วนขับเคลื่อน (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทดสอบความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนของครูสอนภาษาจีน ตามกรอบมาตรฐานการสอบวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK) ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ควรให้ครูได้สอบ HSK วัดระดับความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนเพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานและนำไปวางแผนในการพัฒนาครูต่อไป

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...สำนักงานเขตอาจจะต้องให้ครูได้ทดสอบภาษาจีน เป็นการสอบข้อสอบที่สำนักงานเขตสร้างหรือใช้ข้อสอบของ HSK ก็ได้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี

จากประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนได้อย่างไร ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน การสร้างสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ให้สำนักงานเขตควรอบรมเชิงปฏิบัติการแบบครูได้ลงมือจริง ๆ โดยเฉพาะเรื่อง การสร้างสื่อ นวัตกรรม และต้องให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนด้วย

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ครูควรได้รับการพัฒนาในเรื่องเทคนิคการสอนใหม่ ๆ หรือการสร้างเครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยสำนักงานเขตเป็นผู้จัดการพัฒนาเพื่อครูจะได้นำความรู้ไปจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับระดับของผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, 7 พฤศจิกายน 2565)

...ระดับความรู้ของผู้เรียน รวมไปถึงการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา เป็นสิ่งที่ครูต้องคำนึง ดังนั้นครูควรได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคที่เหมาะสม หรือเทคนิคใหม่ ๆ สื่อใหม่ ๆ โดยให้สำนักงานเขตเป็นผู้ขับเคลื่อนและจัดอบรม

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

2.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรประชุมสร้างหลักสูตรภาษาจีนตามบริบทของจังหวัดเพชรบูรณ์และจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนโดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและครูสอนภาษาจีนในสังกัด ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...หลักสูตรเป็นเหมือนเข็มทิศในการชี้ทิศทางของการศึกษา ดังนั้นสำนักงานเขตจึงควรร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ครูสอนภาษาจีน สร้างหลักสูตรที่เหมาะสม จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาเพื่อสามารถนำมาใช้ในจังหวัดเพชรบูรณ์ได้

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

...โรงเรียนในสังกัดส่วนใหญ่จะยึดเนื้อหาและสร้างหลักสูตรจากแบบเรียนที่ประเทศจีนเป็นคนจัดพิมพ์ ทำให้ไม่ตรงกับบริบทของผู้เรียนในจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนรวมถึงความยากง่ายด้วย

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, 7 พฤศจิกายน 2565)

...สร้างหลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหาลำดับความยากง่าย โดยสำนักงานเขตเชิญผู้เชี่ยวชาญ ครูสอนภาษาจีนในจังหวัดมาร่วมกันสร้าง

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนศึกษาวิธีการสอน และสร้างสื่อการสอนภาษาจีนจากตำรา บทความวิจัย และสื่อออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ครูสอนภาษาจีนควรศึกษาวิธีการสอนจากแหล่งที่หลากหลาย เช่น บทความวิจัย สื่อในอินเทอร์เน็ต

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...ผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาวิธีการสอนจากบทความวิจัยหรือตำราที่หลากหลายเพื่อนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับระดับความรู้ของนักเรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...ผอ.ควรให้ครูได้ศึกษาวิธีการสร้างสื่อการสอนภาษาจีนให้ตรงกับระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่สอน โดยศึกษาจากตำราใหม่ ๆ หรือบทความวิจัย

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

2.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนวิเคราะห์เนื้อหารายวิชาเพื่อจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาโดยคำนึงถึงระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนดังกล่าวต่อไปนี้

...โรงเรียนควรให้ครูวิเคราะห์เนื้อหาที่สอนแล้วนำมาจัดลำดับความยากให้เหมาะสมกับนักเรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษา วิเคราะห์บทเรียนที่สอนเพื่อนำปรับให้สอดคล้องกับระดับความรู้ของนักเรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

2.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดให้มีการประกวดแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน ในทุกระดับชั้น ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...เมื่อครูที่มีผลการจัดการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ ควรหาเวทีให้ครูได้เผยแพร่และเป็นแบบอย่างให้กับครูคนอื่น ๆ ในการพัฒนาวิธีการสอนของตนเอง

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...สำนักงานเขตควรจัดพื้นที่ให้ครูได้นำเสนอเผยแพร่ผลงานที่เป็นเลิศของตนเอง

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...ครูควรได้พัฒนาตนเองในเรื่องของเทคนิค วิธีการสอน การสร้างสื่อการสอน จนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ แล้วนำไปเผยแพร่ในระดับสำนักงานเขต

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, 7 พฤศจิกายน 2565)

3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

จากประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาความสามารถของครูสอนภาษาจีน ในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนได้อย่างไร ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

3.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีนอย่างเป็นรูปธรรม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ต้นสังกัดของโรงเรียนควรมี การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการสอนของครู และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลของครูเพื่อให้คำแนะนำและสะท้อนผล

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...สำนักงานเขตควรจริงจัง ในการนิเทศ ติดตาม เครื่องมือที่ใช้ในการวัด และประเมินผลทางการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีนและให้ข้อเสนอแนะ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

3.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ครูสอนภาษาจีนในสังกัดได้มีความรู้และปฏิบัติ เป็นจริงในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดผลประเมินผลอย่างเหมาะสมในแต่ละทักษะ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรให้ครูสอนภาษาจีนทุกคนในสังกัดได้รับการพัฒนาในเรื่องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทักษะภาษาจีนทุกทักษะ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนระหว่างโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...โรงเรียนจัดให้ครูได้มีการ PLC เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดผลทางวิชาภาษาจีน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความร่วมมือกันในการส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลนักเรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...ผอ.โรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูได้ PLC กันในเรื่องของการเลือกเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสมตามทักษะต่าง ๆ อาจจะ PLC ในโรงเรียน หรือต่างโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู

จากประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้อย่างไร ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

4.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ครูสอนภาษาจีนประพฤติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตต้องรณรงค์ทางช่องทางต่าง ๆ ให้ครูสอนภาษาจีนประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์จากสำนักงานเขตให้ครูสอนภาษาจีนทราบและประพฤติตนต่อวิชาชีพครู

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการเสริมแรงทางบวกด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ เมื่อครูสอนมีการแสดงออกที่ดีจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผอ.ต้องมีการเสริมแรงทางบวกให้ครูสอนภาษาจีนด้วยการให้รางวัล เกียรติบัตร หรือการยกย่องอื่น ๆ เพื่อให้ครูมีกำลังใจในการทำงานและเกิดความรักในวิชาชีพครู
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...การทำให้ครูรักและศรัทธา ในวิชาชีพผู้บริหารต้อง ยกย่องหรือให้รางวัล ให้กำลังใจครู เมื่อครูแสดงออกที่ดี
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...เมื่อครูประพฤติตนดี หรือประสบความสำเร็จ ได้รับรางวัลจากหน่วยงานอื่น ๆ ผู้บริหาร ควรยกย่องเชิดชูเกียรติ ก็จะทำให้ครูเกิดความรักความศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

4.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากร ในสถานศึกษา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...แบบอย่างที่ดีมีค่ามากกว่าคำสอน หากจะพัฒนาครูให้ครูเกิดความรักศรัทธา ในวิชาชีพ ผอ. ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูทุกคน
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารเป็นผู้บังคับบัญชาในโรงเรียน ดังนั้นจึงต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่คุณครู
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

4.4 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสอนภาษาจีน
ในสถานศึกษา ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...โรงเรียนควรมีโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณของครูเพื่อให้ครูได้ตระหนัก
และเกิดความรักในวิชาชีพ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...ควรส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจัดทำโครงการพัฒนาครูในสถานศึกษา

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

จากประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนในการเตรียมความพร้อม
ที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย
ได้อย่างไร ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

5.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาจีน
ในแผนปฏิบัติการประจำปี ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตพื้นที่ควรทำโครงการอบรมพัฒนาครูให้ครบทุกทักษะ ทั้ง ฟัง พูด
อ่าน เขียน และแปล แล้วนำเข้าไปในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อให้ครูได้ทราบและวางแผน
ในการพัฒนาตนเอง

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

...ต้นสังกัดต้องจัดอบรมพัฒนาครูสอนภาษาจีนในเรื่องทักษะภาษาจีน
และในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ออนไลน์ ออนไซต์ หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...จัดทำโครงการอบรมพัฒนาครูสอนภาษาจีนโดยสำนักงานเขต และแจ้งให้โรงเรียน
ทราบเพื่อนำไปวางแผนในการพัฒนาตนเองของครู

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 20 ตุลาคม 2565)

5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...หากมีการอบรมเกี่ยวกับภาษาจีนหรือที่เกี่ยวข้องกับครูสอนภาษาจีน ผู้บริหารควรให้ครูสอนภาษาจีนได้มีโอกาสเข้าร่วมอบรม

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 14 ตุลาคม 2565)

...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนได้พัฒนาตนเองรอบด้าน ไม่ปิดกั้นการพัฒนาตนเองของครู

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

...โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการให้ครูสอนภาษาจีนได้พัฒนาตนเองจากหน่วยงานภายนอกที่ได้มาตรฐาน เช่น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ สถาบันขงจื่อ Hanban

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, 9 พฤศจิกายน 2565)

5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ของครูสอนภาษาจีนให้มีข้อตกลงด้านการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีนและวิชาชีพ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผอ. ต้องกำหนดในข้อตกลง PA ให้ครูพัฒนาตนเอง เข้าร่วมอบรมภาษาจีน วัฒนธรรมจีน หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 10 พฤศจิกายน 2565)

...ในข้อตกลง PA ส่วนที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดให้ครูสอนภาษาจีนมีผลการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาตนเองทางด้านทักษะภาษาจีนและวิชาชีพ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 ตุลาคม 2565)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยสรุปแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ได้ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ที่	ข้อความถาม	แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบูรณ์
1	ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน ประเด็นข้อความถาม : ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน ได้อย่างไร	1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญเรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีน การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม สัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน 3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทดสอบความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนของครูสอนภาษาจีน ตามกรอบมาตรฐานการสอบวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK)
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและ การใช้สื่อเทคโนโลยี ประเด็นข้อความถาม : ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนได้อย่างไร	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน การสร้างสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรประชุมสร้างหลักสูตรภาษาจีนตามบริบทของจังหวัดเพชรบูรณ์และจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาภาษาจีนโดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและครูสอนภาษาจีนในสังกัด

ที่	ข้อความ	แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบูรณ์
		3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนศึกษาวิธีการสอน และสร้างสื่อการสอนภาษาจีนจากตำรา บทความวิจัย และสื่อออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชา 4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนวิเคราะห์เนื้อหาวิชาเพื่อจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาโดยคำนึงถึงระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน 5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดให้มีการประกวดแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน ในทุกระดับชั้น
3	ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ประเด็นข้อความ : ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาความสามารถของครูสอนภาษาจีนในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนได้อย่างไร	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีนอย่างเป็นรูปธรรม 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม สัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน 3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนระหว่างโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพชรบูรณ์		
ที่	ข้อความถาม	
4	ด้านความศรัทธา ในวิชาชีพครู ประเด็นข้อความถาม : ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้อย่างไร	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ครูสอนภาษาจีนประพฤติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู 2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการเสริมแรงทางบวกด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ เมื่อครูสอนมีการแสดงออกที่ดีจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร 3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษา 4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสอนภาษาจีนในสถานศึกษา
5	ด้านการพัฒนาตนเอง ในวิชาชีพ ประเด็นข้อความถาม : ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนในการเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล ในรูปแบบที่หลากหลายได้อย่างไร	1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาจีนในแผนปฏิบัติการประจำปี 2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน 3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ของครูสอนภาษาจีนให้มีข้อตกลงด้านการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีนและวิชาชีพ

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง ความต้องการและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการ และแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ โดยวิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ทั้ง 5 ด้านพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.1 ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ครูมีความรู้

ความสามารถเกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาจีนอย่างถูกต้อง อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครุมีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา รายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ความรู้ในการกำหนด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสามารถในการวางแผนการสอนทางทักษะภาษาจีน ตามกรอบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ระดับสากล (HSK) อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทาง ทักษะภาษาจีน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสามารถในการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางทักษะ ภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การดำรงและปกป้องวิชาชีพ ครู อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ การเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การวางแผนในการพัฒนา ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาษาจีนอย่างรอบด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือ การติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพครูและแนวทางการ จัดการเรียนรู้อาษาภาษาจีนใหม่ ๆ เป็นประจำ อยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน พบว่า มีแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน พบว่า ควรประชุมชี้แจงให้ครูสอนภาษาจีน เห็นความสำคัญเรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีน การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน จัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีน ให้มีความรู้พร้อมทั้งจัดทดสอบความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนของครูสอนภาษาจีน ตามกรอบมาตรฐานการสอบวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK)

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี พบว่า ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน การสร้างสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ประชุมสร้าง หลักสูตรภาษาจีนตามบริบทของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชา ภาษาจีน โดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและครูสอนภาษาจีนในสังกัด ส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนศึกษาวิธีการสอน และสร้างสื่อการสอนภาษาจีนจากตำรา บทความวิจัย และสื่อออนไลน์ ส่งเสริมให้ครูสอน ภาษาจีนวิเคราะห์เนื้อหาวิชาเพื่อจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาโดยคำนึงถึง ระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน และมีการประกวดแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับ เทคนิค วิธีการสอน ในทุกระดับชั้น

2.3 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดการ เรียนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีน อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง จัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือ ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน ส่งเสริมให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทางทักษะภาษาจีนระหว่างโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

2.4 ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู พบว่า คววรรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ครูสอนภาษาจีน ประพฤติตนตามหลักจรรยาบรรณ วิชาชีพครู มีการเสริมแรงทางบวกด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ เมื่อครูสอนมีการแสดงออกที่ดีจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษา และจัดโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูสอนภาษาจีนในสถานศึกษา

2.5 ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ พบว่า ควรจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาจีนใน แผนปฏิบัติการประจำปี ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับทักษะภาษาจีน ผู้บริหารสถานศึกษาจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ของครูสอนภาษาจีนให้มีข้อตกลงด้านการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน และวิชาชีพ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ทั้ง 5 ด้าน พบว่า สมรรถนะของครูสอน ภาษาจีนด้านที่มีความต้องการในการพัฒนาสูงสุดคือ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ครูสอนภาษาจีนควรได้รับการพัฒนา ส่งเสริมในด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู พัฒนาให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพครู สร้างเจตคติที่ดี ต่อการสอนภาษาจีน สร้างความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อุทิศตน ทูมเทเวลา กับการจัดการเรียนรู้จนสั่งสมเป็นประสบการณ์มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่า เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การดำรงและปกป้องวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา (2561) ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูด้านคุณลักษณะ คือ ครูต้องมีจิตวิญญาณ ของความเป็นครู ศรัทธาในวิชาชีพ อุทิศตนความเป็นครูและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู สอดคล้องกับงานวิจัยของนาโชค บุตรน้ำเพชร (2562) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูสอนภาษาจีนในประเทศไทยตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นปิ่น ผลวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาจีนนอกจากพัฒนาตนเองด้านความรู้หรือวิชาการแล้ว ยังต้องพัฒนา

ตนเองด้านความศรัทธาทางวิชาชีพ ยึดมั่นในอุดมการณ์แห่งวิชาชีพ มีใจรักในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และมีความมุ่งมั่นที่จะอุทิศตนให้กับวิชาชีพการสอนภาษาจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของนวพร ศรีสุข (2562) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ผลวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา นอกจากต้องมีสมรรถนะด้านความรู้ด้านทักษะ แล้วยังต้องมีสมรรถนะด้านเจตคติ มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การดำรงและปกป้องวิชาชีพ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

2. จากผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ควรพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน พบว่า ควรประชุมชี้แจงให้ครูสอนภาษาจีนเห็นความสำคัญเรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีน การอ่านออกเสียงพยางค์ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน จัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้พร้อมทั้งจัดทดสอบความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนของครูสอนภาษาจีน ตามกรอบมาตรฐานการสอบวัดระดับความสามารถภาษาจีน (HSK) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การประชุมชี้แจงให้ครูสอนภาษาจีนเห็นความสำคัญ และการจัดอบรมพัฒนาครูเกี่ยวกับความรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนเป็นแนวทางที่จะสามารถพัฒนาครูสอนภาษาจีนในเรื่องความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน สอดคล้องกับแนวคิดของสฎายุ ชีระวนิชตระกูล (2556) ที่กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาครูด้วยการชี้แนะ เป็นวิธีการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการทำงานของครู โดยเน้นการทำงานที่เป็นไปตามเป้าหมายของงานนั้น ๆ หรือการช่วยให้ครูสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถที่มีอยู่ให้ได้รับการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติที่ดีได้ สอดคล้องกับแนวคิดของฉัตรชัย หวังมีงมีและองอาจ นัยพัฒน์ (2560) ที่กล่าวว่า สภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เป็นสิ่งทำให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน แต่การที่ครูผู้สอน

จะมีสมรรถนะที่สูง ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี จนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยีพบว่า ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน การสร้างสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ประชุมสร้างหลักสูตรภาษาจีนตามบริบทของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา รายวิชาภาษาจีน โดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและครูสอนภาษาจีนในสังกัด ส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีน ศึกษาวิธีการสอน และสร้างสื่อการสอนภาษาจีนจากตำรา บทความวิจัย และสื่อออนไลน์ ส่งเสริมให้ครูสอนภาษาจีนวิเคราะห์เนื้อหาวิชาเพื่อจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาโดยคำนึงถึงระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน และมีการประกวดแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน ในทุกระดับชั้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอน การสร้างสื่อนวัตกรรม และประชุมสร้างหลักสูตรภาษาจีนจัดลำดับความยากง่ายนั้น เป็นแนวทางที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน สอดคล้องกับแนวคิดของจอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) ที่กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยวิธีการฝึกอบรมเป็นวิธีในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ มีทักษะ เกิดเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาองค์กร สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านความรู้ที่ครูจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการ เทคนิคและแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การถ่ายทอดความรู้ การสื่อสาร การจัดการชั้นเรียนและการวิจัยในชั้นเรียนมีการใช้แหล่งเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยี คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยี สอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกใช้สื่อของ Jerrold E. Kemp และ Deane K. Dayton (1982) ที่กล่าวว่า นอกจากงานการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนคือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบในการเลือกสื่อการสอนด้วย

2.3 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ควรมีการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีน อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง จัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน ส่งเสริมให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนระหว่างโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับแนวคิดของสภายุ ธีระวณิชตระกูล (2556) ที่กล่าวว่า การนิเทศ เป็นการดำเนินการโดยผู้มีประสบการณ์ ในการใช้วิธีการ และมีกระบวนการต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก กำกับ ดูแลเพื่อให้ครูสามารถพัฒนาความสามารถ ทักษะ ความรู้ได้ตามเป้าหมายขององค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548) ที่กล่าวว่า การวัดผล เป็นการติดตามว่าเมื่อผู้สอน ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนแล้วผู้เรียนมีคุณลักษณะ ความรู้ความสามารถ หรือทักษะ ตรงตามจุดมุ่งหมายของการสอนมากน้อยเพียงใด การวัดผล จะทำหน้าที่ตรวจสอบผลของการเรียน การสอนว่าผู้เรียนเกิดคุณลักษณะความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด และยังมี สิ่งใดที่บกพร่องควรแก้ไข ซึ่งการวัดผลนั้น จำเป็นที่จะต้องยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล คือแตกต่างกันในเรื่องของการเรียนรู้

2.4 ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู พบว่า ควรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ครูสอนภาษาจีน ประพฤติตนตามหลักจรรยาบรรณ วิชาชีพครู มีการเสริมแรงทางบวกด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ เมื่อครูสอนมีการแสดงออกที่ดีจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษา และจัดโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูสอนภาษาจีนในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู เอาใจใส่ศิษย์ สอดคล้องกับแนวคิดของจิตติมา วรรณศรี (2557) ที่ได้กล่าวว่าการเสริมแรงทางบวกเพื่อตอบแทนการทำงานของบุคลากร จะทำให้บุคลากร มีความพึงพอใจ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตใน การทำงานและการดำรงชีวิตของบุคลากร สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านคุณลักษณะ ครูจะต้องมีคุณลักษณะของความเป็นครู คือ ครูต้อง มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ศรัทธาในวิชาชีพครู อุทิศการเป็นครูและจรรยาบรรณ ต่อวิชาชีพครู

2.5 ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ พบว่า ควรจัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาจีนในแผนปฏิบัติการประจำปี ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาจีนได้เข้าร่วมการอบรมพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน ผู้บริหารสถานศึกษาจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ของครูสอนภาษาจีนให้มีข้อตกลงด้านการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีนและวิชาชีพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูต้องมีความสนใจชวนหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย มีการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างรอบด้าน สอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2557) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาครูโดยใช้วิธีการอบรมให้ความรู้ไม่เพียงพอที่จะช่วยพัฒนาครูให้เกิดความรู้และทักษะที่ต้องการได้ จำเป็นต้องแสวงหาวิธีการอื่น ๆ มาใช้เพิ่มเติม เช่นการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการให้ครูทำงานและเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจากการลงมือปฏิบัติ เป็นการดำเนินการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Megginson & Pedler (1992) กล่าวว่า การพัฒนาตนเองต้องเริ่มจากการเรียนรู้เกี่ยวกับงานนั้น และเข้าใจขององค์กรว่าต้องการอะไร บุคคลจะต้องสำรวจวิเคราะห์เพื่อให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย และข้อบกพร่องของตนเอง กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไปแนวทางไหน และพัฒนาจากเดิมยังงำหนดวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้นได้ โดยการหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลหรือการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง เพื่อให้พัฒนาตนเองในการประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

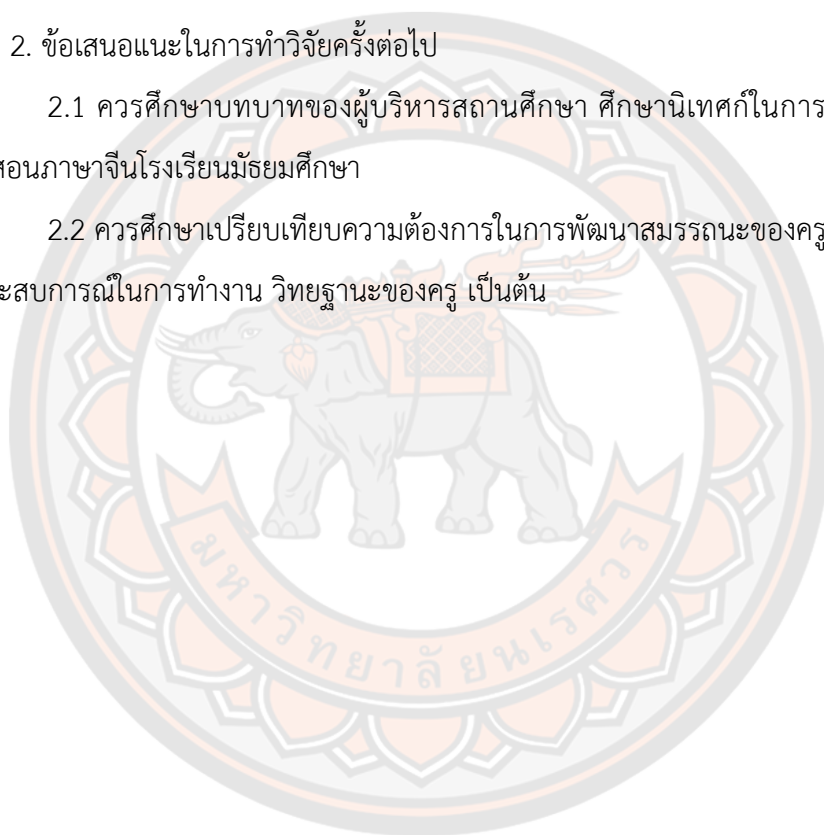
1.1 จากผลวิจัย พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ควรรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ครูสอนภาษาจีนประพฤติตน ตามหลักจรรยาบรรณ วิชาชีพครู มีการเสริมแรงทางบวกด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ เมื่อครูสอนมีการแสดงออกที่ดีจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษา และจัดโครงการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสอนภาษาจีนในสถานศึกษา

1.2 จากผลวิจัย พบว่า ควรมีการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู และด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาจีน และมีการนิเทศติดตามการเรียนการสอน วัดและประเมินผลการเรียนรู้ทักษะภาษาจีน ตลอดจนยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้สอนภาษาจีน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ศักยานิเทศก์ในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนเพิ่ม เช่น ประสบการณ์ในการทำงาน วิสัยทัศน์ของครู เป็นต้น



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กมลฉัตร กล่อมอิม. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรสะเต็มศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- กิตติชัย สุธาสีโนบล. (2558). *ห้องเรียนกลับด้าน*. สารานุกรมศึกษาศาสตร์: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ :ทวีพรีนซ์ (1991) จำกัด.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: บัคพอยท์.
- จารุวรรณ จันเลื่อน. (2557). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จิตติมา วรณศรี. (2557). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- จินตนา วิเศษจินดา และ สมพงษ์ จิตระดับ (2561). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉัตรชัย หวังมีจมี และองอาจ นัยพัฒน์. (2560). *สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 : ปรับการเรียนรู้ เปลี่ยนสมรรถนะ*. *Journal of HRintelligence*. 12(2), 47-63.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). *ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ*. สงขลา: ภาควิชาการประเมินผลและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชวนคิด มะเสนะ. (2559). *การพัฒนาทรัพยากรบุคคลทางการศึกษาในทศวรรษหน้า*. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต*. 5(1), 45-63.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). *ปลูกการสอนให้มีชีวิตสู่ห้องเรียนแห่งศตวรรษใหม่*. *การประชุมวิชาการอภิวิวัฒนาการเรียนรู้สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.
- ธงชัย คำปวง. (2561). *การพัฒนาครูแบบองค์รวมโดยการเทียบเคียงสมรรถนะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นวพร ศรีสุข. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นำโชค บุตรน้ำเพชร. (2562). การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทยตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋น. *Walailak Journal of Social Sciences*. 12(2), 298 – 320.
- นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์. (2560). หลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2554). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์. (2562). การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรรณอร อุซุภาพ (2561). การศึกษาและวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรประภากร ชุมสาย. (2559). การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ภาณุเดช จริยฐิตินันท์. (2562). สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาจีนในประเทศไทย. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.brmpeo.moe.go.th/schoolmapping/Article-Detail/18>.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2552). หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: บริษัทสำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- มุณีเราะห์ เจ๊ะมิง. (2559). การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2558). ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รัตติพร พิทยะภัทร. (2558). *การศึกษากาการบริหารบุคลากรครูของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรินทร์ บุญยั้ง. (2556). การวิเคราะห์จุดเน้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสาธารณรัฐเกาหลี. *วารสารศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 15(2).
- วัลภา พงษ์พันธ์. (2560). *การส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้* (ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยชลบุรี.
- วิทยา ศรีจันทร์หล้า. (2553). *สภาพและปัญหาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิสุทธิ เวียงสมุทร. (2555). *การพัฒนารูปแบบการพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1 – 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2549). *การแสวงหาและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารมืออาชีพ* (กรณีผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- สฎายุ อีระวนิชตระกูล. (2556). *การบริหารงานบุคคลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กราฟิกริต.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). สอบวิชาความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ปีการศึกษา 2564. สืบค้น 22 สิงหาคม 2565, จาก <http://www.newonetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>.
- สมาน อัสวภูมิ. (2553). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สรสิริ วรรณ และอดิเรก นวลศรี. (2560). การพัฒนาคุณลักษณะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล. *Panyapiwat Journal*. 9(1), 197-208.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: บัค พอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน Classroom Management*. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ลเอดดูเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา. (2561). *การพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พรอกหวานกราฟิกริต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). *คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก*. นนทบุรี: บริษัทประชุมช่าง จำกัด.
- อัจฉนพร หิรัญอมรกุล. (2556). *มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน*. (ดุขฉินพนธ์ปรัญาดุขฉินบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Douglas, B.H., & Heekyeong Lee. (2015). Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy (4th ed.). U.S.A.. Pearson Education.
https://www.ac-orleans-tours.fr/fileadmin/user_upload/anglaisLP/dossier_Indonesia: A profile of exemplary teachers. Indonesian Journal of English
- Jack C. Richards. (2010). Competence and Performance in Language Teaching. *SAGE journals*, 41(2), 101-122.
- Kemp , Jerrold E. & Dayton, Deane K. (1982). Planing and Producing Instructional Media. New York : Macmillan.
- Kirmayer, L.J. (2012). Rethinking cultural competence. *Transcultural Psychiatry*, 49(2), 149-164.
- Magginson, D., & Pedler, M. (1 9 9 2). Self-development: A facillator' guide. London:McGraw-Hill.
- McClelland, David C.; Winter, David G. (1969). *Motivating Economic Achievement*. New York: the Free Press.
- Mirjam Anugerahwati. (2010). Professional competence of English teachers in [ressources/professional_competence.pdf](#)
- Xiaoyu Lou . (2561). แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนส าหรับโรงเรียนสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 2(1), 53-64.

ภาคผนวก



ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สธิพร เชาว์ชัย
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. อาจารย์ ดร.นิสริน หวังตักวาทิน
ผู้ช่วยคณบดี สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
3. นางสาวยลพัทธ์ มีเนน
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน

1. อาจารย์ ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์
คณบดีสำนักวิชาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. อาจารย์ ดร.พรรณภรณ์ ชันธพัทธ์
หัวหน้าภาควิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
3. นางสาวศิริกัญญา ธนจอมสุรางค์
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแมริมิวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่
4. นายธำมภ์ เดชะศาตวัต
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี
5. นางสาวจิตประสงค์ ประคุณนุสิทธิ์
ครู โรงเรียนวิทยานุกูลนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
6. นางสาวนิตยา จันตะตึง
ครู โรงเรียนบางละมุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1



แบบสอบถาม

เรื่อง ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ ระดับปริญญาตรี

☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อ
ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ข้อละ 1 ระดับ โดยแต่ละระดับมี
ความหมายดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง มีความต้องการได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน	ระดับความต้องการพัฒนา				
		5	4	3	2	1
ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน						
1.	ความรู้เกี่ยวกับลักษณะ ที่มา และการกำเนิดของภาษาจีน					
2.	ความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีนตามระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin)					
3.	ความรู้เรื่องส่วนประกอบ (偏旁) เส้นขีด (笔画) ลำดับการเขียนตัวอักษรจีน					
4.	ความรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาจีนให้ตรงกับบริบทและถูกต้องตามสถานการณ์					
5.	ความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ภาษาจีน					
6.	ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาจีนอย่างถูกต้อง					
7.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของประเทศจีน					
8.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน					
9.	ความสามารถในการพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและต่างประเทศ					
ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี						
10.	ความสามารถในการวางแผนการสอนทางทักษะภาษาจีนตามกรอบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนระดับสากล (HSK)					
11.	ความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้					
12.	ความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
13.	ความรู้ในการจัดกิจกรรมภาษาจีนและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาภาษาจีน					
14.	ความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษารายวิชาภาษาจีน ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน					
15.	ความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษารายวิชาภาษาจีน เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน					

ข้อ	สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน	ระดับความ ต้องการพัฒนา				
		5	4	3	2	1
ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้						
16.	ความรู้เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน					
17.	ความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน					
18.	ความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
19.	ความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน					
20.	ความสามารถในการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางทักษะภาษาจีน					
ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู						
21.	การมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน					
22.	ความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้					
23.	การอุทิศตน พุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน					
24.	ความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู					
25.	การดำรงและปกป้องวิชาชีพครู					
ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ						
26.	ความสนใจ มุ่งมั่น และตั้งใจหาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนอยู่เสมอ					
27.	การเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย					
28.	การวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาษาจีนอย่างรอบด้าน					
29.	การฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลภาษาจีนอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย					
30.	ความมุ่งมั่นที่จะนำองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนมาเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน					
31.	การติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพครู และแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนใหม่ ๆ เป็นประจำ					

ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์		ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3		
ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน						
1.	ครูมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะ ที่มา และการกำเนิด ของภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.	ครูมีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีนตาม ระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin)	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.	ครูมีความรู้เรื่องส่วนประกอบ (偏旁) เส้นขีด (笔画) ลำดับการเขียนตัวอักษรจีน	1	1	0	0.67	ใช้ได้
4.	ครูมีความรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาจีนให้ตรงกับ บริบทและถูกต้องตามสถานการณ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.	ครูมีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ ภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.	ครูมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการใช้ทักษะใน การสื่อสารภาษาจีนอย่างถูกต้อง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7.	ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ทั่วไปของประเทศจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8.	ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9.	ครูมีความสามารถในการพิจารณาความเหมือน และความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ จีนและต่างประเทศ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี						
10.	ครูมีความสามารถในการวางแผนการสอนทาง ทักษะภาษาจีน ตามกรอบการสอบวัดระดับ ความรู้ภาษาจีนระดับสากล (HSK)	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เพชรบูรณ์สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา		ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11.	ครูมีความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12.	ครูมีความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของ เนื้อหารายวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13.	ครูมีความรู้ในการจัดกิจกรรมภาษาจีนและ เทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14.	ครูมีความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และ พัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษารายวิชา ภาษาจีน ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15.	ครูมีความสามารถในการเลือกใช้ สร้าง และ พัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษารายวิชา ภาษาจีน เหมาะสมกับระดับความสามารถของ ผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้						
16.	ครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17.	ครูมีความสามารถในการสร้างและพัฒนา เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทาง ทักษะภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18.	ครูมีความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่ หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19.	ครูมีความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20.	ครูมีความสามารถในการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัด และประเมินผลทางทักษะภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้

สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์		ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3		
ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู						
21.	ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาจีน	1	1	0	0.67	ใช้ได้
22.	ครูมีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23.	ครูอุทิศตน พยายามทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
24.	ครูมีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู	1	1	1	1.00	ใช้ได้
25.	ครูเห็นว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าควรแก่การดำรงและปกป้องวิชาชีพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ						
26.	ครูมีความสนใจ มุ่งมั่น และตั้งใจหาความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนอยู่เสมอ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
27.	ครูมีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลาย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
28.	ครูมีการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาษาจีนอย่างรอบด้าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29.	ครูหมั่นฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลภาษาจีนอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
30.	ครูมีความมุ่งมั่นที่จะนำองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนมาเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
31.	ครูติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความก้าวหน้าของวิชาชีพครูและแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนใหม่ ๆ เป็นประจำ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เรื่อง ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.959	31



ขั้นตอนที่ 2

แบบสัมภาษณ์

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ของนายสุรพิชญ์ วงศ์น้อย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปัดดา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
2. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ผลการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวมเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
3. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

นายสุรพิชญ์ วงศ์น้อย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ นามสกุล

ตำแหน่ง..... สังกัด.....

คุณวุฒิการศึกษาสูงสุด.....

สถานที่ให้การสัมภาษณ์.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน

ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และการผสมเสียงภาษาจีน ตามระบบสัทอักษรภาษาจีน ได้อย่างไร

.....

.

.....

.

.....

.

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยี

ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรู้ในการจัดลำดับความยากง่ายของ
เนื้อหาวิชาภาษาจีนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนได้อย่างไร

.....

.

.....

.

.....

.

3. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความสามารถในการเลือกใช้วิธีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความสามารถในการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาจีนได้อย่างไร

.....

.....

4. ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู

ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนให้มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้อย่างไร

.....

.....

.....

5. ด้านการพัฒนาตนเองในวิชาชีพ

ท่านคิดว่าจะมีวิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาจีนในการเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาจีน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในรูปแบบที่หลากหลายได้อย่างไร

.....

.....

.....